



Únor  
2011  
17. ročník

**DOKOŘÁN**

Cena: 15,- Kč



všichni to přece známe: „bílá je bílá a černá je černá“ – basta! Co k tomu dodat a proč se tím vlastně zabývat? Závažný důvod k tomuto zamyšlení však nalézám v trapných i vskutku hnusných pokusech, kdy se nám čas od času pokoušejí někteří namluvit, že bílá je černá a naopak. Až tak, řekneme si? Vždyť to přece není možné! Všichni se přece vyznáme v barvách a nikdo nám nebude lhát do očí! A orientujeme se nejenom mezi bílou a černou, ale jsme schopni i jemnějšího rozlišování. Vždyť všichni bezpečně víme, že mezi tímto zásadním a razantním rozlišováním „černá-bílá“ existuje celá škála barev a pokud nejsme barvoslepi, vnímáme je tak, jak nás to rodiče v raném dětství na všech světových kontinentech naučili. A tak nás dospělé, zkušené, vzdělané nebude nikdo obelhávat či klamat zmateným pojmenováváním bazálních pojmů! Vždyť se přece dobře orientujeme i v jiných základních kamenech naší existence! Víme přece, že pekař skvostně pečce chutné housky, že nás klaun bezpečně a laskavě rozesměje, že lékař perfektně stanoví diagnózu a tím zajistí šanci k úspěšnému vyléčení dané nemoci, že politik myslí především na obecné dobro a nekrade... Každý z nás, jako pouze malinká část lidské komunity předpokládáme, že i když my sami v našem oboru rozeznáváme bezpečně jen některé jemné odstíny barev, jiní naši blízcí jsou zase profesionály v jiných barevných škálách – a to je právě ona soudobá, nutná a většinou lidstva uznávaná i tolik potřebná lidská dělba práce. (Když jsem

## VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELE,

zvolil objektivní rozeznávání barev jako metaforu našich lidských profesionálních dispozic, dovořím si poznamenat, že skvělý italský malíř Tizian Vecellio údajně rozlišoval 27 odstínů černé(!) – ve skutečnosti jich existuje 34.) Vždyť náš svět je nebyvale komplikovanou míchanicí veškerých barev, v nichž se vyznat je téměř nemožné. I když se bezpečně orientujeme ve všech základních barvách a v některých konkrétních spektrech jsme odborníky, jasně víme, že se nelze vyznat ve všem, a tak vybaveni naivním optimismem důvěřujeme jiným našim bližním, pekaři, klaunovi, lékaři i politikovi, že nám pomohou v orientaci v těch barevných skvrnách, které nám není dáno pro naši jinou časovou zaneprázdněnost, či pro rozhodnutí věnovat se jiné oblasti lidské činnosti, prohlédnout. Balancujeme v realitě života odkázání na ty, kterým jsme dobrovolně svěřili část konání zásadně podstatných pro náš život s důvěrou, že to, co očekávají od nás a co jim rovněž s plným nasazením odevzdáváme, věnují na oplátku i s obdobnou obětavostí nám. To, že se někteří vykukové vydávají za odborníky a tvrdí, že nám pomohou analyzovat všechna různě komplikovaná barevná uskupení, ačkoliv toho nejsou schopni, nás po odvěkých zkušenostech s tímto typem lidí nemůže překvapit. To, co mě však rozesmutňuje, je fakt, že mnozí z těch, které jsme obdarovali naší důvěrou, jí pro svou profesionální, nebo morální nedostatečnost nejsou hodni. Z různých pokoutných důvodů jsou nejenom schopni falešně analyzovat rozličné barevné kombinace, ale nakonec i tvrdit, že černá je bílá a naopak. Myslí především na sebe – na svůj osobní prospěch a proto jsou ochotni tvrdit cokoliv, jenom aby prospěli především sami sobě ve stylu dětské, o mnohém vypovídající říkance: „Pekař pečce housky, uždibuje kousky, pekařka mu pomáhá, uždibují oba dva...“ (omlouvám se všem pekařům a pekařkám, výstižnější říkanka jsem nenašel...). Tato jednání jsou obecně komentována tak, že je vykonávají zlí lidé. Není tomu tak u všech. Je-li hloupý člověk zlý, odpouštíme mu pro tu jeho vrozenou hloupost. Těžko odpustitelné je však, když chytrý a vzdělaný člověk natolik prosazuje svůj prospěch, že se stane zlým. Tím se zpronevěří daru své inteligence, svému poslání rozkrývat bližním náš nekonečně krásně komplikovaný svět barev. Hlídejme si ten náš nádherný pestrý svět, vnímejme vlídně i sebekriticky naši přirozenou nutnost životadárné koexistence. Mysleme hodně na své bližní, pro které existujeme především. Jinak si nakonec budeme smutně prozpěvovat: „...pec nám spadla, pec nám spadla, kdopak nám ji postaví...“ (A už zase ti pekaři! O nich jsem vskutku psát nechtěl!)

Nashledanou se těší v Městském divadle Brno, kde se po svém a zásadně pro vás snaží vyznat v mnoha odstínech mnoha barev, za všechny své kolegy při svátcích divadla

*Stanislav Moša*

Stanislav Moša, ředitel MdB



Již tradičně HANA ULRYCHOVÁ a PETR ULRYCH  
se skupinou JAVORY připravili  
na Hudební scéně  
několik vánočních koncertů.





**Ernst Jandl**  
**Prosba**

*milý bože  
zrenovuj mě  
ať je duše potěšena  
kluk či holka  
muž či žena  
je mi fuk  
jen ať nejsem starý  
dej mi krapet páry  
prosim*

*(Přeložil Josef Hiršal)*



„Mluvíme-li o politice, myslíme tím vždy jen poslance a politické profesionály, nikdy sebe samy. Řekl bych, že při vši kritice nesmírně přeceňujeme politiky a velmi podceňujeme svou vlastní politickou funkci. Každá užitečná práce je politická. Šije-li švec boty, které nás tlačí, zhoršuje tím makavě poměry beztoho desolátní a šije-li je k tomu příliš draho, zhoršuje je dvojnásob. Politický smysl každé práce je dělat ji tak, aby tím pokud možno získal život těch ostatních. Kdybychom řekli, že politika je péče o veřejné blaho, tedy švec pečuje o veřejné blaho především dobrými botami a řezník dobrým masem, jejich politické ideály jsou pro veřejné blaho jaksí méně důležité.“

Karel Čapek, 1925



**B | R | N | O**

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO  
FINANČNĚ PODPORUJE  
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,  
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla





*Roman Onderka, Zdena Herfortová,  
Hana Kovářiková, Jaroslav Dufek*



*Ladislav Lakomý, Stano Slovák,  
Hana Kovářiková, Zdena Herfortová,  
Jaroslav Dufek, Viktor Skála*



*Jana Musilová*



*Stanislav Moša*



*Roman Onderka,  
Barbora Javorová,  
Jiří Morávek*





*Hana Kovářiková, Jaroslav Dušek, Zdena Herfortová, Ladislav Lakomý, Viktor Skála*



*Jaroslav Dušek, Ladislav Lakomý, Roman Onderka, Zdena Herfortová*

# Silvestrovská premiéra komedie **DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE**

Režie: Stanislav Slovák



**NOČ 2010/2011**

# SPOJENÍ KŘÍDLY POLETÍME DÁL

*Udělují se vždy závěrem sezony, ale měla by usnadnit vzlet do těch dalších. I letos cena Městského divadla Brno Křídla ozdobila skupinu nesourodou, ale pevně sedící v jednom společném hnízdě. A tak následující povídání není klasickým rozhovorem, ale spíš mozaikou možných pohledů na to, co všechny stmeluje (a rozděluje), jaké má kdo přání i obavy a co nakonec ve výsledku vytváří právě onen v současnosti už nepominutelný fenomén Městského divadla Brno. Na otázky odpovídali nezávisle na sobě ředitel divadla Stanislav Moša (režisér oceněné inscenace *Probuzení jara*), Jan Mazák (Cena kolegia revue *Dokořán za výkon v Síle zvyku*), Aleš Slanina (Herec roku), Jiří Vybíral (Osobnost roku), Andrea Kučerová (Nejvýznamnější tvůrčí počin roku - kostýmy *Ptákovin*) a Hana Konečná (Cena bezpečného zázemí). (Jediným, kdo z oceněných chybí, je Hana Holišová – ale jen zdánlivě. Samostatný rozhovor s nejpoblíbenější herečkou sezony najdete na jiném místě revue *Dokořán*.)*

**Udílení jakýchkoliv cen v jednom oboru lidi spíš rozdělí. Nemáte strach ze závislosti?**

**MOŠA:** Žiji v divadle, které je zvláštní především v tom, že si tu kolegové vzájemně drží palce a přejí si navzájem úspěch. Takže udílení Křidel se nese ve zvláštním oparu dobré nálady. A i když ta otázka je legitimní, protože se závisť musí člověk počítat, u nás v divadle – a doufám, že si to jako ředitel neidealizuju – o závisť nejde.

**MAZÁK:** S udělováním cen je to ošidné, zvláště u kumštu, kde neplatí žádná měřítka. Každý to cítí jinak, představení, které někomu osloví, je pro jiného nestravitelné. Ale závisť se nebojím. Snažím se prostě dělat dobře svoji práci, podle vlastního nejlepšího vědomí a svědomí. A ta cena může být potvrzením toho, že to funguje.

**SLANINA:** Ne, proč taky? Nominováni se mnou byli Petr Štěpán a Erik Pardus. Petr mi blahopřál bezprostředně po udílení a Erik? Ten všechny ceny má – Thálii, Radoka i Křídla. Tak co by mi záviděl?

**VYBÍRAL:** Lidé závidí zejména peníze, majetek, výhody, moc a slávu. Nic z toho tato cena nepřináší, blízcí přátelé mi cenu přejí a ostatním je to, myslím, jedno.

**KUČEROVÁ:** Ze závisť? Ne, to mne nikdy ani nenapadlo.

**Potěšila vás Křídla?**

**MOŠA:** Potěšila mne hlavně proto, že jsem ji nečekal právě za inscenaci *Probuzení jara*. Dopředu můžu teď tipovat, že příští rok vyhraje zřejmě *Mary Poppins*, stejně se to dalo očekávat u *Čarodějek z Eastwicku*. To jsou atraktivní, příjemné inscenace. *Probu-*



*Cena bezpečného zázemí  
– Hana Konečná  
(Stanislav Moša, Lukáš Janota)*

zení jara ale nejde po srsti, zadírá se pod kůži, je kruté, někteří lidé jsou šokováni tím, co vidí na jevišti. Opravdu mne překvapilo, že nevyhrála některá z inscenací, které jdou mnohem víc divákovi vstříc, aby ho pobavily. A myslím, že to nepřekvapilo jen mne.

**MAZÁK:** Určitě, je to hezké. Už jenom kvůli autorovi *Síly zvyku*, Thomasi Bernhardovi. Je to náročná hra, ani na formální zvládnutí nebyla jednoduchá. Těší mne, že se vůbec nasadila a jsem rád, že získala i odezvu. Kolik je asi na světě herců, kteří si v Bernhardovi zahrají hlavní roli?

**SLANINA:** Radost jsem měl obrovskou, ale hlavně převažoval pocit překvapení. V konkurenci Petra Štěpána a Erika Parduse jsem vůbec nepřemýšlel, že bych se mohl umístit.

**VYBÍRAL:** Určitě a vážím si jich.

**KUČEROVÁ:** Křídla mne potěšila hodně. Beru to tak, že diváky oslovila celá inscenace, měli hezký zážitek. Když je inscenace špatná, těžko si všimnete, že měla dobrou výpravu. Navíc se letos v této kategorii dostali na přední místa samí výtvarníci, to mě ohromilo. Velmi si vážím ocenění od kolegů, všech, kteří divadlo dělají. Ale od diváků mne pochvala těší dvojnásob. Jsem rád, že prožili něco krásného a stojí jim za to vrátit to zpátky. Jsem jim za to vděčná.

**KONEČNÁ:** Vůbec jsem něco takového nečekala a jsem strašně ráda. Přála bych takovou cenu všem. A zvláště bych chtěla poděkovat Pavlovi Hamalovi a Jaroslavu Rycovi, protože to, co umím dělat na jevišti, mne naučili oni.

**Komu byste Křídla dal Vy sám?**

**MOŠA:** Všem. Komu bych je nedal, tak tady nebude zaměstnán. Křídla si zaslouží celé divadlo.

**MAZÁK:** Jako počín sezony bych já osobně vybral asi *Probuzení jara*. To, že nakonec dostalo diváckou cenu,



*Osobnost roku  
– Jiří Vybíral,  
(Stanislav Moša)*

mne velmi příjemně překvapilo, protože jsem v konkurenci diváckých titulů, jako je muzikál *Hello, Dolly!* nebo třeba komedie *Blbec k večeři*, ani nečekal, že bude mít takovou odezvu. I mě ale zasáhlo velmi hluboce. Řeší se tam problémy a vztahy mezi rodiči a dětmi, a to je evidentně nejen pro mě stále živé téma.

**SLANINA:** Asi Eriku Pardusovi anebo mému bývalému profesorovi JAMU a současnému kolegovi Ladislavu Kolářovi. Obou si nesmírně vážím jako herců i jako lidí. S Lárym se známe už deset let, připravoval mne už na konzervatoř a máme mezi sebou takřka otcovsko-synovský vztah.

**VYBÍRAL:** Řediteli divadla za obrovskou zodpovědnost a vyrovnání se s požadavky majitele, herců, zaměstnanců a samozřej-



*Aleš Slanina,  
Radek Novotný,  
Stanislav Moša*





Dana Filipi,  
Jiří Morávek,  
Jiří Vybíral,  
Stanislav Moša

mě taky diváků. A dal bych mu je za každou úspěšnou inscenaci, za každou dobrou sezonu. Ať se kluk proletí, ať si užije. Vnímavý divák si také z inscenací odnáší aspoň křídečka.

**KUČEROVÁ:** Petru Hlouškoví. Za animace, projekce, které do inscenací vytváří, za skvělé plakáty našich inscenací, obzvláště *Probuzení jara* a *Oidipus král*.

**KONEČNÁ:** Mým favoritem z poslední doby je jednoznačně *Škola základ života*. A určitě bych Křídla dala i Petru Štěpánovi a Igoru Ondříčkovi.

**Ceny jsou jedna stránka mince, co kritika? Dáte na recenze?**

**MOŠA:** Mám pocit, že kritiky o divadle nepišou ti, co mají divadlo rádi. Už jsem našel tolik zášti, potutelnosti a hlavně tolik neinformovanosti, že je mi již docela lhostejné, co o nás kdo napíše a odvykl jsem si brát recenze jako měřítko naší práce. Když mi vytkne něco někdo, kdo mne má rád, třeba maminka, tak si dám velký pozor, co budu dělat dál. Ale když jde v kritice o typ přehlíživého nepřátelství, není divu, že divadelní recenze nebereme vážně.

**MAZÁK:** Ano, když se dotyčný kritik trefí do nějakých mých pochybností. Když označí něco, v čem sám nemám úplně jasno a zkouším, jestli by to nebylo lepší tak nebo onak. Jinak ale kritika vždycky je pouze ná-

zor jednoho člověka. A vždycky se najde někdo, koho nějaká pro jiné skvělá inscenace prostě neosloví. To může být.

**SLANINA:** Nebudu lhát. Když se objeví něco dobrého, udělá mi to radost. Když něco zlého, zasáhne mě to. Ale aniž bych se někoho chtěl dotknout, myslím, že od obou pólů si člověk musí zachovat trochu odstup. Když mě někdo pochválí, nesmím si říct, tak jsem fakt dobrej. A naopak. Protože špatných kritik je spousta a kdyby měl každý, kdo si na sebe přečte něco hanlivého, přestat hrát divadlo, tak by už nikde

žádný herec nebyl. Pro mne je však důležitá hlavně zpětná vazba od diváků.

**KUČEROVÁ:** Už jsem si zázakala nechat si tak zkazit radost třeba po povedené premiéře. Inscenaci ocení diváci a i vy máte dobré pocity, jenže si pak přečtete v recenzi, že kostýmy byly „dobové“, nebo „civilní“. Z těchto nicneříkajících hodnocení mám pocit, že se kritici výtvarnou stránkou inscenací moc nezabývají. A u některých mám dojem, že tomu ani moc nerozumí.

**V čem spočívá „fenomén“ MdB? Jak to, že tady se pořád stojí fronty na lístky?**

**MOŠA:** Nabízíme věci, které nejsou obvyklé, které nejsou běžné k vidění, a to nejen v tuzemsku. Stali jsme se divadlem, které jako první uvádí velké muzikálové tituly a originální projekty vznikají i v činohře. Baví nás objevovat nové světy a předkládat je divákům. Ruku v ruce s dramaturgií jde to, že máme báječný tým umělců, který, a to si málokdo uvědomuje, je ojedinělý v celé Evropě. Když tu Pavel Fieber dělat konkurs na hlavní roli Sally do muzikálu *Cabaret*, z osmi děvčat vybral čtyři. Když se o totéž pokusil v Německu, z osmdesáti dívek z Rakouska, Švýcarska a Německa vybral jedinou, a to ještě prý tak s jistotou padesáti procent. Nakonec nám řekl, že všech těch osm našich děvčat mohlo Sally hrát lépe než ona.



**MAZÁK:** Že se tady dělá normální divadlo a moc se nespekuluje? Ti, kteří nám moc nepřejí, to obvykle vysvětlí termínem komerční divadlo, ale co to je? Divadlo je dobré nebo špatné, muzikál ze své podstaty není nutně komediální titul. Tady jsou profesionálové, kteří skvěle tančí, zpívají, hrají a na tom jsou naše inscenace postavené. Nesází se na známé obličejky, které mají přitáhnout zájem. Aby lidé byli spokojeni, že viděli Hůlku nebo Bartošovou a víc neřešili. To je komerční.

**SLANINA:** Nechci pochlebovat, ale říká se, že ryba smrdí od hlavy...(:-) Standa Moša říká, že divadlo je jedno tělo za oponou a v té oponě je pět děr, odkud koukají prsty. A to tělo musí být společné, aby ta ruka mohla fungovat. Takže určitě je to o spolupráci všech.

**VYBÍRAL:** Já myslím, že je to o profesionalitě. Vždy a všude je vidět, že cílem je spokojený divák. MdB nemá výrazné, zjevné slabiny. Ansámbl je vzácně vyrovnaný, s úžasným zázemím mladých, a pak samozřejmě repertoár. Holt se umí trefit do vkusu diváků.

**KUČEROVÁ:** Je za tím dlouhodobá koncepční práce. Promyšlený výběr titulů a současně budování kvalitního uměleckého souboru. Jsou tady vynikající herci s mimořádnými schopnostmi. Průměrnost se nepřípouští a pracuje se tady na všech úrovních velmi tvrdě. Na druhé straně jsou tu lidé, kteří tu drinu dělají rádi, dávají do toho všechno – a to diváci vy-cítí.

**Máte nějakou divadelní noční můru?**

**MAZÁK:** Spíš mám takové ty blbé herecké sny, v nichž člověk stojí na jevišti, neví text, neví, v jaké je hře. Anebo ví, ale ví, že ji nikdy nezkoušel a najednou má něco hrát. Obden orosený potem se ale neprobouzím.

**SLANINA:** Kdysi se mi zdávalo, že běžím na jeviště, už slyším svou repliku - a dveře jsou zamčené. Často se prý hercům zdává, že hrají nazí, tak to se mi ještě

nezdávalo ani nestalo. Ale často se mi zdá, že jsem v nějaké roli a nevím, co tam dělám, modlím se, aby spadla opona a ono je to delší a delší.

**VYBÍRAL:** Noční divadelní můru? Ani jako sponzor, ani jako divák.

**KUČEROVÁ:** Ve smyslu nějakého titulu, který by mne jako kostýmní výtvarníci děsil, to ne. Ale měla jsem období, kdy jsem byla tak zahlcená – velké inscenace současně, krátké termíny, – že jsem nemohla ani spát, budila jsem se ve čtyři ráno s křečív v žaludku a okamžitě se mi promítaly kostýmy, problémy a jak to stihneme. Naštěstí už to přešlo.

**Prázdného hlediště se nebojíte?**

**MOŠA:** Když jsem studoval režii, tak jsem mívál sen, že stojím jako umělecký dozor na své inscenaci a z hlediště proudí prýč davy diváků. Prázdného hlediště se děším, považuji to za to nejkrutější, co divadelník může zažít.

**MAZÁK:** Maminka, která mi přeje jen to nejlepší, vždycky říká: Modlím se, abyste měli pořádek plno. Vyjadřuje tak vlastně podstatu všeho, co je v mém životě důležité: když divadlo bude plné, bude fungovat, budu fungovat i já, budu spokojený a šťastný, protože budu mít práci.

**SLANINA:** Ve snu mne to nenapadlo, ale když to říkáte, tak to je strašná noční můra! To si člověk nesmí připouštět.

**KUČEROVÁ:** Mívám chvíle, kdy mě napad-



*Cena za význačný umělecký počín  
– Andrea Kučerová (Ing. Eva Konečná,  
Lukáš Janota, Marta Prokopová)*



Nejpopulárnější herečka  
Hana Holišová

ne, co když to všechno skončí ze dne na den, zájem opadne, něco se stane, nebudou peníze. Pocítím ten děs, obavu, smutek. Ale pošlu ty myšlenky hned pryč. Protože proč si strachem z něčeho, co se vůbec nemusí stát, kazit to hezké, co zrovna žijete. Mám za lepší žít a užívat si to, co právě je, a až když přijde problém, tak ho řeším. Nevytvářím si ho dopředu.

### Jak jste se dostal do Městského divadla Brno?

**MAZÁK:** Kdysi jsem tu dělal kulisáka a o angažmá jsem si psal hned po JAMU, ale tehdy mne nevzali. Takže když mne před sedmi lety oslovil Standa Moša s nabídkou, přijal jsem to rád.

**SLANINA:** Když mi bylo čtrnáct, uchvátilo mě představení *West Side Story* a šel jsem na konkurz na kurz na doplnění company. Ale Standa Moša mi řekl, že jsem na to mladý a že si mě vezme do *Koločavy*. Pak jsem se tu objevoval častěji a častěji. A i když jsem původně studoval na matematické větvi víceletého gymnázia, postupně se mi ta matematika přestala zdát zajímavá. Přestoupil jsem na konzervatoř, pak na JAMU a když přišla po promoci nabídka sem, neuvažoval jsem ani chvíli.

**VYBÍRAL:** Přes předpremiéru *Bastarda* v Prostějově. Tam to

začalo se Zdenkem Mertou, pokračovalo to s ředitelem Mošou a trvá to dodnes s celým divadlem.

### Nelitoval jste někdy, že jste se dal k divadlu?

**MOŠA:** Ne. Příští rok to bude dvacet let, co jsem se stal ředitelem, což jsem ani moc nechtěl. Když se obracím a dívám se na tu cestu, tak si uvědomuji, kolik jsem měl štěstí, kolik jsem potkal dobrých lidí, kteří mi pomohli, kolik vzniklo nádherných inscenací, kolik bylo nadšených diváků – neměnil bych.

**MAZÁK:** Ne. Přiznávám však, že onehdy jsem při *Charleyově tetě* v jedné scéně chystal jako sluha stůl, při čemž se vidím v odrazu

skříně. Tři, pět vteřin jsem na sebe zíral a říkal si: co tady vlastně dělám? Ale to byl jen takový existenciální moment. Herectví je dobré zaměstnání, i v tom otroctví, že člověk musí poslouchat a je limitovaný spoustou věcí, dává obrovskou svobodu. Mám divadlo rád, přestože mne dost vysiluje. Není to samozřejmost, kterou děláte levou zadní, ale náročná disciplína.

**SLANINA:** Lituji toho při zkoušení každé nové hry. Ze začátku mám dojem, že je to dobré, a pak přijde týden, kdy chci vrátit roli, protože to nezvládnou a jsem přesvědčený, že divadlo nikdy dělat nemůžu a nemám tu co dělat. Lituju se hrozně, nonstop od rána do večera. A pak se to našťestí přehoupne. Člověk si musí začít před generál-



Hana Kovářiková



kama věřit. Pak jsem zase moc rád, že jsem od té matematiky odešel, protože tam by mi pšenka nekvetla.

**VYBÍRAL:** Kdybych litoval, tak dnes asi odpovídám na úplně jiné otázky.

**KUČEROVÁ:** Nikdy jsem nelitovala. Můj největší pocit je, že jsem se v divadle našla. Je to místo, kam patřím, kde mě to baví. Potkala jsem tu úžasné lidi podobného založení, lidi, kteří chtějí dávat radost a dokáží se rozdat. Tvoříme společnou věc a těší nás to. Jsme si blízcí, jsme přátelé. Což mi přijde jako to nejlepší, co se vám může v životě stát. A stále mě ohromuje ten zázrak, když se s lidmi v dílnách a na zkušebnách začne ta hra na jevišti vylupovat.

**KONEČNÁ:** V MdB jsem osmým rokem a i před tím jsem pracovala v divadle. Neměnila bych, neumím si představit, že bych uklízela jinde, třeba v nemocnici. Mám to v divadle ráda. I když to třeba neznamená pevnou pracovní dobu, ale také mimořádky. Někdy se stane, že šéf zavolá a musíme do práce třeba přes noc, protože mají přijet nějakí hosté. Pak dvě tři hodiny spánku a musím na vlastní směnu.

### **Ponorková nemoc?**

**MAZÁK:** S tím tady problém nemám. Soubor je veliký a některé lidi znám jen křestním jménem.

**SLANINA:** Koncem června to bývá znát. Ale nás je tady opravdu hodně, bývá hodně alternativ, takže se celou sezonu nesetkáváte jen s těmi samými.

**KONEČNÁ:** Žádné namyšlené hvězdy tady nejsou, nikdy se na mne nikdo nedíval skrz prsty. S mnohými se přátelím a když potřebují, pomůžu i jim s úklidem domácnosti.

### **Jak je důležité dobré zázemí?**

**MOŠA:** Bez toho by to vůbec nešlo. Kdysi si v jednom moskevském divadle herci stěžovali, že je ruší při zkouškách hluk z administrativní části divadla. A ti úředníci si dali slib, že budou mluvit jen uvnitř kanceláří, ne na chodbě. Opravdu to dodržovali, protože si cenili práce těch talentovaných lidí na jevišti. Vždycky si na to vzpomenu, když někde uvidím kus odloupnuté zdi nebo špinu a jsem nadšen, že tu máme lidi, kteří takové věci čistí a opravují sami od sebe. Dávají to do pořádku v úctě k té divadelní řeholi, protože to není žádná legrace: naskočit ve vte-



řině na jeviště a převést lit se do jiné postavy, i když jejich vlastní duše v tu chvíli pláče nebo zpívá.

**MAZÁK:** Fungovat to musí na jevišti i za ním. Pokud všichni mají zájem a žijí s tím představením, vždycky se dělá líp.

**SLANINA:** Dává nám to luxus soustředit se jen na vlastní výkon. Kdybychom se měli sami líčit, oblékat, odvádělo by to pozornost. Taky nikdo v divadle není takový, že by se vyvyšoval nad garderobiérku, vlásenkářky nebo třeba kulíšáky. Všichni jsme na stejné vlně.

**KUČEROVÁ:** Pracovala jsem v různých divadlech, takže mohu porovnávat. Je velký rozdíl, když přijдете někam, kde mají menší dílny, menší repertoár a tudíž méně zkušeností. Musíte vysvětlovat, učit ty lidi spoustu věcí, které jsou v MdB samozřejmostí. U nás každý rozumí své profesi, má chuť pracovat, hned ví, o čem mluvíte, jen ukážete náčrty. To je velmi důležité.

**KONEČNÁ:** Žádná práce v divadle nesmí být a u nás ani není podceňovaná. O tom svědčí i udělování Ceny bezpečného zázemí. A čisto v divadle prostě být musí.

### **Jak se učíte text?**

**MAZÁK:** Problémy nemám, ale na úkor toho, že se vším ostatním ano. Zapomínám všechno, mám potíže se jmény, jsem roztržitý, čtyřikrát se vracím, když odcházím z domu.

**SLANINA:** Nó, blbě. Napřed si jen čtu, když je čas, tak se učím ve vaně nebo jdu do kavárny, kde nehraje hudba, protože doma to člověka moc rozptyluje – a každý raději



*Inscenace roku  
Probuzení jara,  
režie Stanislav Moša*

uklízí, než se učí. A když není čas, tak se učím za pochodu.

**Některé hry se dočkají desítek repríz. Jaké to je, dělat stokrát totéž?**

**MAZÁK:** Není to vždycky totéž. Diváci jsou jiní, reagují na jiných místech, atmosféra bývá odlišná. Ne nadarmo se říká, že divák je dalším hráčem – to platí zvláště u komedií.

**SLANINA:** Když mám někdy pocit, že mi to představení už leze trochu na nervy, tak si představím, že bych hrál někde ve světě, kde jsou tituly, které se hrají dvacet let osmkrát týdně, bez alternace... To se člověk musí dostat do stavu alfa, aby se nezbláznil. Ale třeba *Koločavu* tady hraje deset let, a to je zase svátek. Sejdou se tu lidi, kteří tu už nehrají a je to velmi zvláštní. Znovu jsem nedávno takto po dva večery prožíval to, co tehdy v těch patnácti.

**Jsou malé a velké role nebo malí a velcí herci?**

**MOŠA:** Když jsem byl mladší režisér, vždycky jsem na těch malých rolích zkoušel, jestli ten herec může hrát i velkou. Podle mne je v tom rozdíl. Malou roli může zahrát velké množství herců, ale ty velké souvisí už nejen s talentem a technickými předpoklady, ale i s celou osobností.

**MAZÁK:** Spíš ti herci. Malá role bývá často složitější, právě proto, že práci musíte odvést na malé ploše. Když se něco nepovede při velké roli, máte dost času to napravit, ale soustředit vše do jednoho výstupu a pak ho pokazit, co už potom... Někdy ty malé ro-

le jsou navíc velmi důležité, protože ty velké jsou postaveny na nich.

**SLANINA:** Obojí platí. Ale určitě i z malé role, která je hezká, dobrý herec vytvoří téměř hlavní. A u nás v divadle se to děje poměrně často.

**VYBÍRAL:** V pravém významu slova asi ano, ale v přeneseném si nejsem tak jistý. I když samozřejmě rozdíl, tak jako u všeho, jsou. A někdy a někde jsou i vidět. Zejména tam, kde to nedělají dobře.

**Dostal jste Křídla, kam byste uletěl?**

**MOŠA:** Pokud se týká práce, rád čas od času „odletím“ a režírují třeba někde jinde nebo v zahraničí. Člověk vypadne z každodenního

provozu a když se vrátí, vidí vše z jiného úhlu. Takové chvilkové úlety či odlety mne baví, ale jinak bych nikam neletěl. Jsem doma tady v Brně a rád!

**MAZÁK:** Asi do lesa.

**SLANINA:** Jen bych se proletěl. Nechtěl bych ulítávat, ale proletěl bych se nad Paříží, Londýnem, nad Prahou a zase pěkně zpátky do centra Brna.

**KUČEROVÁ:** Teď mne jako první napadl Nový Zéland, nevím ani proč. Asi proto, že je taková zima, chtěla bych ležet někde v teple a poslouchat zvuky moře. Ale měla jsem také touhu podívat se na Island, láká mě jeho krajina, která mi přijde malebná a naprosto zvláštní. Mám z ní pocit hlubokého, zádumčivého klidu a myslím, že by se mi líbilo jen tam být a rozjímat.

**VYBÍRAL:** Já už asi zůstanu doma s mně milými a známými lidmi. Ale kdyby to šlo,



*Cena kolegii revue Dokořán  
Jan Mazák za roli Caribaldiho  
v inscenaci Síla zvyku.  
Ivana Skálová,  
jeř Kratochvíl*





Andrea Březinová

tak je půjčím těm úzkoprsým uprděncům, ať se alespoň někdy povznesou nad svou malost.

**KONEČNÁ:** Teď nikam. Až v létě, o dovolené, to bych se chtěla podívat třeba do Egypta.

**Čeká nás rok se dvěma jedničkami. V čem chcete být jedničkou letos Vy?**

**MOŠA:** Takové ambice nemám. Možná by ty dvě jedničky mohly evokovat, že svět je složený z miliard individualit. A pokud budou žít jenom pro sebe, budou z nich „nuly“, jako to číslo před nimi – nebo „tým“, jak naznačuje první číslo našeho letopočtu.

**MAZÁK:** Nechci a nepotřebuji být jedničkou. Současná doba pořád vyzývá k nějakému soutěžení a na to já kašlu. Chci být jen dobrý, to by mi stačilo.

**SLANINA:** To jste mne zaskočila... Člověk asi chce být jedničkou, v práci i jinak. Určitě

se snažím dělat všechno na jedničku. (-:))

**KUČEROVÁ:** Jedničkou teď? Asi už nemám tu potřebu. Pamatuji si, že ve škole jsem měla malé sebevědomí a měla jsem potřebu být nejlepší. Což se mi zpětně viděno dařilo. Teď dělám věci jak nejlépe umím. Nejde o soutěž. Myslím na věc a na lidi. Když jednička, tak pro svoji dceru jako matka, tam mám asi pocit nějakého časového dluhu.

**VYBÍRAL:** Vzhledem ke svému věku neaspiruji na jedničky a vynikající výsledky. Mně stačí, že tyto známky budou charakterizovat mé okolí. To je mnohokrát lepší, než být osamocená jednička.

**KONEČNÁ:** Asi už v ničem, Křídla mi jako ocenění stačila.

*Jiřina Kubešová, foto: jef Kratochvil*



Ivana Skálová,  
Tereza Martinková  
a režisér  
slavnostního  
večera  
Igor Ondříček



Obdarujte své blízké zážitkem, který si mohou sami naplánovat.

**Dárkové poukázky na představení činoherní či hudební scény Městského divadla Brno jsou v hodnotě 500,- Kč a k dostání na všech našich pokladnách.**

[www.mdb.cz](http://www.mdb.cz)



U šálku kávy  
**HANA HOLIŠOVÁ**  
s Lubošem  
Marečkem

## KŘÍDLA SLÁVY A INICIÁLY HH

*Na ten rozhovor jsem se těšil. Je talentovaná a půvabná. To samo o sobě by ale bylo jako důvod k povídání vlastně i málo. Hana Holišová toho našťástí na jevišti Městského divadla Brno přináší daleko víc. Diváci si toho mohli už dříve všimnout kupříkladu v hlavní roli muzikálu Evita, nebo když tato okatá černovláška se rty Lolobrigidy hrála blondatou Sukie v Čarodějkách z Eastwicku. Není možné zapomenout na její výrazný výkon v Shafferově hře Equus, kde se představila jako Jill Masonová a budu tvrdit, že byla výtečnou Violou ve slavné Shakespearově komedii Večer tříkrálový. Jdou jí role s nádechem tragična (Elsa v Probuzení jara nebo Gwendolina ve slavném Becketovi) stejně jako komediální záležitosti, což třeba dokázala jako správná žába Anda Pařízková v zábavné inscenaci Škola základ života. A že jsem se nemýlil a že si u Hany Holišové nehřeju žádnou subjektivní polívčičku dokázalo samo publikum Městského divadla Brno. Diváci ji vyhlásili Nejpopulárnější herečkou sezony 2009/2010 ve zdejší bilanční anketě Křídla.*

**Stačí dodnes říci nějaké monogramy jako MM, BB či CC a všem se vybaví slavné herecké ikony Monroe, Bardot, Cardinale. U vás v divadle máte už také jeden zavedený monogram AA. Nenabízeli Vám někdy někdo větší využití toho Vašeho malebného HH?**

Sákryš, že si toho ještě nikdo nevšimnul! Zkusím si dát inzerát, ale obávám se, že patent na HH má u nás plným právem paní Hegerová.

**A koho z těch jmenovaných dam obdivujete?**

Líbí se mi různé výkony různých lidí. Ale žádná z těch jmenovaných ani žádná jiná můj idol skutečně není. Jsem staromilce a dneska - sám víte - může být hercem kde kdo. A to přitom vůbec není rovnítko: jsi úspěšný, jsi dobrý. Dřív to bylo přece jinak. To mi nejvíce vadí na dnešním herectví. Dnes stačí, že se s někým znáte anebo mediálně zafungujete a už to jede. Kvalitní práce jakoby nebylo třeba, nebo je na posledním místě.



**Začněme povídání třeba od Vašich studií. Tuzemské umělecké školy dnes chrlí mraky herců. Obstát v divadelním provozu je asi čím dál těžší. Proč jste se hned po škole rozhodla pro volnou nohu a nepásla po nějakém stálém angažmá?**

Ve čtvrtáku jsem získala hlavní roli v Mahe nově divadle v muzikálu *Zpívání v dešti*. Měla jsem jakousi malinkou jistotu uplatnění i díky dalším projektům. Nechtěla jsem mimo Brno. Nebyl vlastně ani důvod hledat angažmá.

**Jaké jsou strasti a slasti „volné nohy“?**

Já vlastně svobodně chodila na konkurzy a pořad byl přisun jakési práce. To je všechno moc fajn jen do chvíle, než onemocníte a zůstanete bez prostředků. Asi jsem se musela opravdu hodně ohánět.

**Proto jste zavrhla pozici soukromé umělecké živnostnice a od roku 2005 přijala zaměstnaneckou náruč Městského divadla Brno?**

Já do té náruče vklouzla vlastně až napodruhé. Hodně jsem to zvažovala. Chtěla jsem nejdříve nasbírat zkušenosti a až pak se někde tzv. upíchnout.

**Když ale někam vstoupíte do angažmá, jste přednostně povinována mateřskému divadlu...**

U nás je opravdu velká vstřícnost vedení divadla. Po dohodě se můžete uvolnit a nastudovat něco velkého jinde. U mne to byl třeba Horáckův lyrický *Kudykam*. Ale prioritou zůstává samozřejmě mateřská scéna.

**Jak často křížujete dálnici D1?**

Teď se to docela uklidnilo. Už netočím seriál *Velmi křehké vztahy*. Televize je vždycky nejnáročnější. Jezdím do hlavního města jen párkrát do měsíce hrát do Hudebního divadla Karlín *Noc na Karlštejně* a zmíněný *Kudykam*, který vlastně ve Státní opeře už končí. Je to dnes tak pětkrát do měsíce, dříve to bývalo i obden.

**Za roli Aleny v muzikálu *Noc na Karlštejně* jste byla nominována na cenu Thálie 2004. Rozsekněte to ale. Když jsem tady v Brně viděl toto představení v rámci festivalu *Dokořán pro hudební divadlo* byl jsem velmi rozpačitý ze zvětšelo představení, které se jenom jakoby sklouzávalo po někdejším mistrovském filmovém hitu. Co si o té produkci myslíte Vy?**

Nikdy za každou cenu neobhajuju inscenace jen proto, že v nich hraju. Víím, o kterém představení mluvíte, hrála jsem v něm. Prostě to neklaplo, špatná konstelace, to se někdy bohužel stává.

**Jak se díváte na ten drsný věčný divácký požadavek platícího publika, když požaduje po Julii, aby vždy přesvědčivě zemřela a netahala na jeviště třeba to, že má vytopený kvartýr nebo se rozchází s partnerem? Hledat omluvnou chápající polohu nebo být k hercům nesmlouvavý?**

Možná by nebylo marný chovat se k hercům jako k normálním lidem. Já se za člověka teda považuju. (smích) Tento spor asi nerozetnu. Jako divák samozřejmě žádám stoprocentní výkon. Jako herečka víím, že i když někdy nejsem z jakéhokoliv důvodu ve formě a zatnu se, podám paradoxně ještě lepší výkon.

**Ať to zjeme. Paní profesorka Stehliková mi vždy jemně říká: pane kolego, nezapomeňte na to, že herci jsou nejobzornější složkou divadla. Souhlasíte?**

Ano, někdy býváme vydáváni všanc. Musíme splnit požadavek, za kterým si ani nemůžete stát nebo o něm nejste zcela přesvědčený.

**Už jste měla režijní požadavky typu: tady vyskočíš do vzduchu, budeš tam pět minut viset a pak seskočíš dolů?**

Konkrétně tohle po mně ještě nikdo nechtěl. (smích) Obrazně řečeno ale asi ano. Konkrétně vám ale nic neřeknu.

**Lyrický *Kudykam* zažije v červnu moravskou derniéru v Brně. Kritiky ho taky moc nevaly.**

Pro mne to bylo veliké očekávání, pracovat s těmito lidmi. Nikdy jsem nic podobného nezažila. A to představení určitě výjimečné je, něco podobného tady ještě nezniklo. Možná, že reklama *Kudykama* vyzněla příliš nabubřele a možná i proto byl kritikou následně popraven. Já jsem z něj ale nadšená,



i z muziky v úpravě Ondřeje Brzobohatého. Mám k tomu představení silný vztah. Rozumím ale také tomu, že někdo očekával něco jiného.

***Svět muzikálu bývá často spojován s masivní reklamou. Ostatně nyní Mary Poppins v Brně shlíží také téměř z každé střechy a nároží. Vadí Vám třeba taková bombastičnost, nebo byste toužila být vylepena na každé tramvajové zastávce?***  
Já u *Kudykamu* neměla na mysli tuto tradiční reklamu. Myslela jsem spíše různá prohlášení do tisku. Jinak mi podobné propagace vůbec nevadí.

***Zeptám se naoko nesmyslně. Je jedno-duší hrát hlavní roli nebo se třeba schovávat v komparsu?***

Nejlíp se hraje, když vás to baví a je jedno, jestli je to malá nebo velká role. Menší role mi paradoxně dávají pocit větší volnosti a vlastně si to víc můžete užít, odvázat se. Hlavní role přináší větší zodpovědnost, ale taky větší radost, když se zadaří.

Tady se omlouvám, že jsem udělala hokej, takže to teď plynule nenavazuje na tu *Evitu*. A žádný oslí můstek mě nenapadl, tak to nechám na Vás.

***Vaše maminka je známá zpěvoherní sólistka Hana Horká. Jen mne trochu zaskočilo, že Vám dělá know-how...***

Já k ní chodím na pěvecké hodiny. Je pěveckým poradcem i pedagogem v našem divadle. Chodí k ní více lidí. Bez ní bych *Evitu* nezvládla.

***Nepardonuje Vás příliš? Nemáte protekci?***

To bylo přesně naopak. My jsme spolu dlouho nemohly zpívat. Já na ni byla strašně protivná a hrozně jsem chytračila. Takové to normální, když vás někdo z rodičů něco učí a vy se proto rozčilujete. Už mě to přešlo (nic jiného mi taky nezbývalo). Měla jsem základ techniky ze školy, ale na velkou pěveckou roli to bylo málo.

***Náročný divadelní provoz na Vaší scéně sebou často nese i několikanásobnou alternaci hlavních rolí. Nemá herečka pocit, že ji ty dvě další kolegyně hlavní roli krádou?***

Mně to vyhovuje. Hodně mne inspiruje vidět práci někoho jiného na podobné věci. Je to výhoda. Máte se s kým vystřídat. Když jsem na pražské *Palmovce* zkoušela *Sliby chyby*, tam jim to třeba nevyhovovalo. Každý si poměrně urputně hájil své pojetí.

***Nepřišel pro Vás, třeba po vzoru Romana Vojtky nebo Vaší úspěšné předchůdkyně Jitky Čvančarové, ještě čas dobýt naplno***

***Prahu, dostat televizní seriály, společenské soutěže a reklamu u Bati?***

Taneční společenské soutěže by se mi fakt moc líbily. Jinak nerozumím sousloví *dobýt Prahu*. Já takové cíle nemám. Když přijde pádný důvod, odstěhuju se tam. Měla jsem pražské nabídky, nebylo to zatím ale na stěhování. Tamní muzikálová produkce mne navíc ani moc nespokojuje. Já toužila dělat muzikál i činohru naráz. A takovou možnost mám v Brně. Dostanu se tady k rolím, ke kterým bych se v hlavním městě nedostala. Ale neříkám, že jsem nepřemýšlela, co dál. A k tomu *Baťovi*... V letošním roce mne v Brně čeká taková větší reklama pro jeden obchodní řetězec.

***Můžete formulovat rozdíl mezi brněnským a pražským muzikálem?***

Ono jako všude vždy záleží na jednotlivém kusu. V Praze jsou často produkce stavějíci na slavných tvářích. Bohužel to často nejsou muzikáloví herci, ale jenom známí zpěváci. To bývá často na obtíž. V Brně je muzikál komplexnější záležitost.

***Poslední rozhovor pro tento časopis Dokořán s Vámi vyšel přede dvěma lety a skončila jste v rubrice Nenahraditelní.***

***Cítíte se stále tak?***

Já se obávám, že všichni nahraditelní jsme. To snad stačí. Já název té rubriky neznala.

***A známá už se cítíte?***

Tak někteří lidé mne poznávají, ale nejsem *Michael Jackson*. Navíc jsou situace, kdy chcete být sám, nechcete být viděn či obtěžován. To jsou momenty, kdy je to na obtíž. A potom se stane, že vám někdo vyjde vstříc: třeba v letadle, když chcete sedět vedle svého kluka.

***Herecky jste rozkročena mezi muzikál a činohru. Co dělá Hana Holišová raději?***

Asi vás nenadchnu, ale já dělám ráda obojí. Buďte mne to baví, nebo ne.

***Jednou jste v rozhovoru řekla, že jako absolventka střední pedagogické školy byste chtěla mít svoji soukromou mateřskou školkou. Jak to máte dnes se svými pedagogickými ambicemi?***

Jsou už úplně pryč. Dnes už bych na to neměla nervy. A pravomocně učitelů se zmenšují a pravomocně dětí rostou. Je to velmi tenký led. Já už bych se na něm nechtěla dnes pohybovat.

***A co kdyby Vás čistě hypoteticky u divadla už nechtěli, to byste učít nešla?***

Budu to vědět a řešit až ta situace nastane. Umím si představit věci jako různé interiérové záležitosti a květiny, kde bych se mohla



realizovat. Divadlo a hlavně zpívání je mi dnes ale jakousi drogou. Je to zcela specifický a zatím ničím nenahraditelný pocit.

**V Brně jste na půdě muzikálu hrála v nových i klasických muzikálech. Děláte raději ty autorský nové a jevištně neprobádané věci (například Peklo či Nahá múza a Ferdinand, kd'Este?) nebo je vám víc po chuti třeba celosvětově profláklá Evita?**

Určitě je vždy něco nového také větším dobrodružstvím. Ale *Evita*, *Josef*, *Bídníci*... to je výzva.

**Sekla jste už někdy s nějakou rolí, odmítla ji?**

Jednou jsem v Praze rozezkoušela zájezdové představení, ze kterého jsem nakonec odstoupila, protože jsem se nedokázala ztotožnit s jeho vizí.

**A pak jste také z pražské Palmovky odešla z představení Sliby chyby.**

To bylo ale dilem mnoha okolností.

**Co Vám konvenuje na mateřském divadle?**

Mluvila jsem o rolích, k nimž bych se jinde nedostala. Ale bude potřeba asi zmínit také zázemí, jaké tady máme. Zkoušíte jinde a zjistíte, že v Městském divadle se v jistém slova smyslu máme jako ve vatě. A snad to nebude fráze: u nás je i skvělý kolektiv. Mám tady spoustu přátel a ráda se s nimi setkávám.

**Mluvili jsme o šou, velkých produkcích, reklamě, televizi. Mladý herec dnes má teda využívat všechny příležitosti bez rozmyšlení?**

Mohu mluvit jen sama za sebe. Jsou věci, do kterých bych nešla. Ale zatím jsem nedělala nic, za co bych se styděla, co by mi bylo proti mysli.

**Doznala jste, že nemáte žádné herecké sny. Vy fakt o ničem neznáte?**

Mám sen, chtěla bych si zahrát před třiceti lety s legendami, jako byli Hrušínský, Menšík, Sovák, Brodský, Kemr, Kozderková nebo Zázvorková.

Asi jsem trapná, ale chce se mi brečet, když je vidím hrát. Zaspívat si s Gottem, Kubišovou... Teď mne čeká koncert z písní Karla Svobody, musela jsem si naposlouchat řadu jeho desek. Fantastické písničky. Smysluplné texty, hudba i to mezi řádky. A právě to, mezi řádky, se dnes už moc nenosí.

**Resumujme. Získala jste Křídla a stala se nejoblíbenější herečkou sezony. Řeknete mi, co pro Vás toto uznání místních diváků znamená?**

Křídla od diváků MdB mi dávají křídla. Je to krásné, svým způsobem zavazující. Vážím si všech profesních příležitostí, důvěry i divácké odezvy a těším se, že má práce někoho těší. Raduju se, ale zároveň se bojím připouštět si to příliš, člověk se namlásá a... nechci se opakovat, ale všichni jsme nahraditelní.

Luboš Mareček,  
foto: jeř Kratochvil,  
Tino Kratochvil



Česká premiéra jevištní adaptace nejúspěšnějšího románu druhé poloviny dvacátého století

## UMBERTO ECO: JMÉNO RŮŽE

Román *Jméno růže* italského autora Umberta Eca (nar. 1932) je suverénně nejprodávanějším knižním titulem druhé poloviny dvacátého století – od roku 1980, kdy poprvé vyšel, se jej prodalo odhadem na šestnáct a půl milionů výtisků ve čtyřiceti dvou jazycích, do kterých byl zatím přeložen. Popularita tohoto románu je skutečně obrovská a dech beroucí. Zřejmě by se totiž u nás jen stěží našel někdo, kdo tento román nikdy nečetl ani neviděl jeho filmovou adaptaci se Seanem Connerym v hlavní roli. Koneckonců, právě *Jméno růže* je prvním moderním dílem z kategorie „románů historické fikce“, kam lze zařadit mj. i Brownovu *Šifru mistra Leonarda*, v podstatě jen slabší odvar jiného slavného Ecova románu, *Foucoultova kyvadla*, a další romány zaplavující v současné době knihkupectví i naše domácí knihovny.

„Úspěch *Jména růže* je nebyvalý, kompaktní a trvalý“, jak trefně napsal český překladatel románu Zdeněk Frýbort. Popravdě řečeno, tento úspěch je malá záhada: *Jméno růže* totiž rozhodně není jednoduché čtení. Román sice připomíná „středověkou detektivku“ ve které se to hemží mrtvými mnichy, sexuálními akty různého druhu a záhadnými mystérii, což je pro čtenáře nepochybně atraktivním lákadlem, má však také poměrně složitou strukturu a rozhodně nezapře, že jeho autorem je jeden z největších evropských znalců středověku. Ecův fiktivní příběh tak vypráví o dvou mních, Vilémovi z Baskervillu a jeho mladém písaři Adsonovi z Melku, kteří se v jednom klášteře v severní Itálii pokouší během jednoho týdne roku 1327 rozkrýt záhadné vraždy a přitom přichází na kloub zvláštnímu a strašnému tajemství, které se dotýká samotné podstaty lidského jednání. Tato „detektivní“ rovina románu však není jeho jedinou vrst-



Umberto Eco

porce informací o středověku, ale dokonce i spousty „efektů“ a zápletek, které jakoby „vypadly“ z brokové literatury – mrtvoly mnichů, komplikované vztahy mezi obyvateli kláštera, tajné chodby, sexuální pnutí téměř všeho druhu a nejrůznější mysteriózní tajemství se zde snoubí s výkladem tajemných záků středověké filozofie, kultury a dějin způsobem, který bere dech, ale zároveň nepostrádá ani nadhled, za který by se nemuseli stydět ani autoři dobrodružných románů.

Divadelní potenciál Ecova *Jména růže* byl rozpoznán téměř bezprostředně po jeho vydání. Na svou první divadelní „verzi“ však román čekal až do června 2010, kdy byla v německém Wunsiedelu s úspěchem uvedena dramatičtější německá dramatika, režiséra a herce Clause J. Frankla, jehož zásluhou se nyní mohou Vilém z Baskervillu a jeho mladý svěřenec Adson z Melku vydat na svou divadelní pouť i v Městském divadle Brno. A divák se může těšit na strhující, atraktivní a neobvyklou divadelní událost, která jej zřejmě nenechá chladným a nezáčastným.

Inscenaci *Jména růže* připravili režisér **Petr Kracik**, scénograf **Jaroslav Milfajť**, kostýmní návrhářka **Andrea Kučerová**, hudební skladatel **Dalibor Štrunc**, dramaturg a autor inscenační úpravy **Ladislav Stýblo**. V hlavních rolích vystupují **Viktor Skála** (Vilém z Baskervillu), **Vojtěch Blahuta** (Adson), **Ladislav Kolář** (Jorge z Burgosu), **Zdeněk Junák** (Abbo, opat), **Martin Havelka** (inkvizitor Bernard Gul), **Erik Pardus** nebo **Stanislav Slovák** (Salvátor), **Rastislav Gajdoš** (Remigius z Varagine), **Jaroslav Matějka** (knihovnik Malachiáš), **Miloslav Čížek** (botanik Severin), **Igor Ondříček** (Ubertin z Casale), **Andrea Březinová** nebo **Hana Kovářiková** (Dívka) a další.

Premiéra se uskuteční 19. února 2011 na Hu-  
dební scéně Městského divadla Brno.

Ladislav Stýblo

## PŘIPRAVUJEME

vou. Z podstatné části je totiž román složen z citací mnoha autentických středověkých děl různého typu. *Jméno růže* je právě díky této své „syntetičnosti“ velmi komplikovaným, ale přitom neobčejně zajímavým a živým dílem: vlastně je ho možné číst třemi různými způsoby - jako beletrii s poutavými a vzrušujícími příběhy, zasazenou do atraktivního prostředí středověkého kláštera, jako originální a netradičně pojatý příspěvek ke kultuře a myšlení středověku, anebo jako bezmála libovolnou kombinaci obou těchto možností.

Román *Jméno růže* je dílem velmi obsáhlým, od-  
vážným, originálním, provokujícím a v jistém smyslu i neobčejně zábavným: k tématům vážícím se ke středověku totiž Eco přistupuje způsobem leckdy velmi volným až neuctivým. Román však od samého začátku nenechává nikoho na pochybách, že není ničím víc, než „pozvánkou“ k důmyslné a rafinované hře, ve které se čtenář dočká snad všech myslitelných momentů a „rekvizit“, které si dovede pod pojmem „středověk“ představit. Dostane se mu nejen úctyhodné



**Jule Styne, Bob Merrill, Peter Stone  
SUGARI (NĚKDO TO RÁD HORKĚ)**

*muzikálová komedie*

Muzikál vznikl na základě legendárního filmu *Někdo to rád horké* s Marilyn Monroe. Je to neuvěřitelné, ale zmíněný film se poprvé promítal před padesáti lety, v roce 1959.

Dva chudí muzikanti se náhodou připlou do války mafiánských gangů. Jsou pronásledováni a nezbyvá jim nic jiného, než se bezpečně ukrýt. Převlékají se do ženských šatů a nechávají se zaměstnat v kapele odjíždějící na turné na Miami Beach. Florida se pro bezprizorní muzikanty stává jedinečnou příležitostí, jak zmizet mafii z očí... Jejich bláznivé dobrodružství však zdaleka nekončí! Díky svému přestrojení zažívají bezpočet komických situací, a aby toho nebylo málo, oba navíc hrdinové se zamílují do kouzelné zpěvačky a hráčky na ukulele jménem Sugar. Jako by tohle všechno nestačilo, jednoho z našich okouzlujících hudebníků v dámské róbě požádá postarší milionář o ruku...

**Režie:** Stanislav Moša

**Hrají:** Mária Lalková nebo Ivana Skálová, Petr Štěpán nebo Roman Vojtek, Milan Němec nebo Aleš Slanina, Lenka Janíková nebo Pavla Vítzková, Michal Isteník, Jan Apolenář nebo Jan Mazák, Tomáš Sagher a další.

# HRAJEME

**WEST SIDE STORY**

**po 15 letech od 1. uvedení v MdB  
v původním obsazení**

V příležitosti 15 let od uvedení slavného Bernsteina-ova muzikálu *West Side Story* v Městském divadle Brno, který odstartoval slavnou éru světových muzikálů v jihomoravské metropoli, připravujeme unikátní představení v původním obsazení obzvláště pro ty, kteří naši *Westku* viděli už dávno... Inscenace v podání MdB se ve své době dočkala věhlasu nejen na území České republiky, ale i v zahraničí - hrála se snad v celé Evropě a zaznamenala celkem 650(!) repríz. Zcela mimořádným představením 12. února si ji připomeneme a zároveň zavzpomínáme společně s našimi fanoušky na dobu, kdy se našemu divadlu otevřely neskutečné možnosti...

**Hrají:** Markéta Sedláčková, Roman Vojtek, Petra Jungmanová, Petr Gazdík, Igor Ondříček, Petr Štěpán, Pavla Vítzková, Milan Němec, Kristína Kloubová, Stano Slovák, Tomáš Sagher, Dalibor Černák, Alan Novotný, Josef Jurásek, Jan Kučera, Zdeněk Bureš, Karel Mišurec a další.

Jean Anouilh:

**BECKET ANEB ČEST BOŽÍ**

Proslulá Anouilhoва hra je ozdobou světových jevišť už dobré půlstoletí a jaksí ne a ne zestárnout. Snad proto, že je prostě moudrá. Drama s námětem z anglické historie (12. století) využívá techniky „divadla na divadle“ k evokaci vzrušujícího příběhu o přátelství a posléze ri-

valitě mezi králem Jindřichem II. Plantagenetem a jeho kumpánem, anglosaským feudálem Thomasem Becketem. Ten jako noblesní kolaborant virtuózně „tančí mezi vejci“, jen aby si zachoval své výsady: je mladý, lehkomyšlný, chce žít a užívat si. Až do chvíle, kdy ho král přinutí přijmout úřad arcibiskupa canterburského, hlavy církve v Anglii: „Byl jsem člověk beze cti, a najednou jsem čest zase našel, křehkou a zranitelnou jako dítě, čest Boží. A ta se stala i mou ctí.“

Přeloženo do obyčejných slov: Becket nachází ztracenou důstojnost a pocitost k sobě samému. Pro tuto čest Becket obětuje pohodlí, majetek, přátelství krále a vpsodil žítov. V dramatu, které se vyznačuje Anouilhoovou elegantní schopností pojednat politikum vzrušivé a s nadsázkou, suchým humorem a brilantní konverzační vybuřenosťou osclující mezi vtípem a filosofickou meditací, mezi tragikou a komikou, ožívají témata vzpoury individua proti zavedenému řádu, samoty jedince uprostřed druhých, vztahu lidského soukromí a světa...

**Režie:** Janez Starina

**Hrají:** Petr Gazdík, Petr Štěpán, Pavel Kunert, Ján Jakuliak, Josef Jurásek, Rastislav Gajdoš, Stano Slovák, Viktor Skála, Jana Musilová, Miroslava Kolářová, Hana Holíšová, Jakub Przebinda, Ladislav Kolář, Jan Mazák, Eva Ventrubová, Vojtěch Blahuta nebo Lukáš Janota, Michal Isteník, Jaroslav Matějka a další.

Jaroslav Žák - Hana Burešová:

**ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA**

„Co je štěstí? Muška jenom zlatá!“ „Teď vám názorně předvedu, jak se básník stává trpaslíkem.“ „Snědl jsem párek nevalné chuti a nepřišlo mi volno.“ „Ich habe gesagt!“ Tyto vpravdě kulturní hlášky pocházejí - jak všichni citelile české filmové klasiky dobře ví - z legendárního snímku Martina Friče *Škola základ života*. Již méně je známý fakt, že filmový scénář vznikl na základě divadelní komedie, kterou na výzvu E. F. Buriana napsal středoškolský učitel Jaroslav Žák. A ten vycházel z vlastní humoristické prózy *Študáci a kantorů*, jež se těšila u dobových čtenářů mimořádnému ohlasu. A tak lze dnes říct, že Žákovy neopakovatelné postavky „študáků“ a „kantorů“ - stejně jako autorovo laskavé ironické vidění školy coby sportovního zápasu - jsou právem nesmrtelné. Ba dokonce lze tvrdit, že dokud bude existovat škola, budou platit i brilantní a hluboce vtípné Žákovy postřehy o ní. Žákova divadelní verze se stala rovněž základem adaptace Hany Burešové; jsou do ní navíc dějově zakomponovány populární písničky třicátých let, které v inscenaci živě hraje a zpívá studentská kapela. S humorem i nadsázkou jsou tu nahlíženy typické školní situace, zobrazující "věčný boj" študáků a kantorů, mezi nimiž poznáváme povědomé typy a charaktery prostředí nejen školního, ale vůbec českého.

**Režie:** Hana Burešová

**Hrají:** Petr Štěpán, Milan Němec, Viktor Skála, Igor Ondříček, Vojtěch Blahuta, Alan Novotný, Lenka Janíková, Hana Holíšová, Ivana Skálová, Ladislav Kolář, Jan Mazák, Ivana Vaňková, Irena Konvalinová, Zdeněk Junák, Karel Mišurec, Josef Jurásek, Martin Havelka a Zdeněk Bureš.

Stefan Vögel:

**DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE**

Co si počít, když je váš otec nerudný válečný veterán, zatrpklý stárnoucí vdovec, který není schopen vyjit takřka s nikým, kromě starého kamaráda Walta, který k němu každý čtvrtěk už po třicet let přichází na partii šachu? Leonard Kowinski svůj boj o srozumění s otcem Fredem dávno vzdal - až na hospodyně, které mu stále

# ÚNOR

## ČINOHERNÍ SCÉNA

## HUDEBNÍ SCÉNA

|        |         |  |                                   |
|--------|---------|--|-----------------------------------|
| 4.2.   | pátek   | J. Styne, B. Merrill, P. Stone                       | veřejná generálka                 |
| 4.2.   | pátek   | J. Styne, B. Merrill, P. Stone                       | C5                                |
| 19.30  | sobota  | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>                   |                                   |
| 5.2.   | 19.30   | J. Styne, B. Merrill, P. Stone                       | premiéra, P                       |
| 6.2.   | 19.30   | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>                   |                                   |
| 6.2.   | neděle  | J. Styne, B. Merrill, P. Stone                       | premiéra                          |
| 19.30  | sobota  | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>                   |                                   |
| 7.2.   | pondělí | Jean Anouilh   | X2011                             |
| 19.30  | pátek   | <b>Becket aneb Čest boží</b>                         |                                   |
| 8.2.   | úterý   | Brandon Thomas                                       |                                   |
| 19.30  | sobota  | <b>Charleyova teťa</b>                               |                                   |
| středa | 19.30   | Jean Anouilh   | T2011                             |
| 9.2.   | 19.30   | <b>Becket aneb Čest boží</b>                         |                                   |
| 10.2.  | čtvrtek | Jaroslav Žák, Hana Burešová                          |                                   |
| 19.30  | sobota  | <b>Škola základ života</b>                           |                                   |
| 11.2.  | pátek   | Jaroslav Žák, Hana Burešová                          | zakoupeno                         |
| 19.30  | sobota  | <b>Škola základ života</b>                           |                                   |
| 12.2.  | 19.30   | Po 15 letech od 1. uvedení v MdB v původním obsazení |                                   |
| 13.2.  | neděle  | <b>West Side Story</b>                               | slavnostní představení            |
| 19.30  | úterý   | Stefan Vogel   | E7                                |
| 13.2.  | 19.30   | <b>Dobře rozehraná partie</b>                        |                                   |
| 14.2.  | pondělí | Robin Hawdon   | PPP                               |
| 18.00  | sobota  | <b>Dokonala svatba</b>                               |                                   |
| 15.2.  | úterý   | J. Styne, B. Merrill, P. Stone                       | A2                                |
| 19.30  | sobota  | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>                   |                                   |
| 16.2.  | středa  | J. Styne, B. Merrill, P. Stone                       | A3                                |
| 19.30  | čtvrtek | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>                   |                                   |
| 17.2.  | 19.30   | J. Styne, B. Merrill, P. Stone                       | C4                                |
| 18.2.  | pátek   | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>                   |                                   |
| 19.30  | pátek   | J. Styne, B. Merrill, P. Stone                       | A5                                |
| 20.2.  | neděle  | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>                   |                                   |
| 18.00  | pondělí | J. Styne, B. Merrill, P. Stone                       |                                   |
| 21.2.  | 19.30   | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>                   |                                   |
| 22.2.  | úterý   | J. Styne, B. Merrill, P. Stone                       | AB2                               |
| 19.30  | středa  | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>                   |                                   |
| 23.2.  | 19.30   | David Drábek   | Klicperovo divadlo Hradec Králové |
| 19.30  | pátek   | <b>Jestěři</b>                                       |                                   |
| 25.2.  | 19.30   | Jaroslav Žák, Hana Burešová                          | zakoupeno                         |
| 26.2.  | sobota  | <b>Škola základ života</b>                           |                                   |
| 15.00  | sobota  | Jaroslav Žák, Hana Burešová                          |                                   |
| 26.2.  | 19.30   | <b>Škola základ života</b>                           |                                   |
| 26.2.  | 19.30   | Jaroslav Žák, Hana Burešová                          | AB6                               |
| 27.2.  | neděle  | <b>Škola základ života</b>                           |                                   |
| 18.00  | pondělí | Jaroslav Žák, Hana Burešová                          |                                   |
| 28.2.  | 19.30   | <b>Škola základ života</b>                           |                                   |
| 19.30  | úterý   | Stefan Vogel   |                                   |
| 19.30  | úterý   | <b>Dobře rozehraná partie</b>                        |                                   |

|       |         |   |                   |
|-------|---------|---|-------------------|
| 1.2.  | úterý   | P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellows, G. Stiles, A. Drewe |                   |
| 18.00 | středa  | <b>Mary Poppins</b>   |                   |
| 2.2.  | 18.00   | P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellows, G. Stiles, A. Drewe |                   |
| 18.00 | čtvrtek | <b>Mary Poppins</b>   |                   |
| 3.2.  | 18.00   | P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellows, G. Stiles, A. Drewe |                   |
| 18.00 | pátek   | <b>Mary Poppins</b>   |                   |
| 4.2.  | 18.00   | P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellows, G. Stiles, A. Drewe |                   |
| 18.00 | čtvrtek | <b>Mary Poppins</b>   |                   |
| 17.2. | 19.30   | Umberto Eco   | A4/AB4            |
| 18.2. | pátek   | <b>Jméno růže</b>   | veřejná generálka |
| 14.00 | pátek   | Umberto Eco   |                   |
| 18.2. | 19.30   | <b>Jméno růže</b>   |                   |
| 18.2. | 19.30   | Umberto Eco   | C5/E5             |
| 19.2. | sobota  | <b>Jméno růže</b>   | premiéra, P       |
| 19.2. | 19.30   | Umberto Eco   |                   |
| 20.2. | neděle  | <b>Jméno růže</b>   | D/E7              |
| 19.30 | pondělí | Umberto Eco   |                   |
| 21.2. | 19.30   | <b>Jméno růže</b>   | A1/AB1            |
| 21.2. | úterý   | Umberto Eco   |                   |
| 22.2. | 19.30   | <b>Jméno růže</b>   | C2/E2             |
| 25.2. | pátek   | Šimon Caban, Aleš Březina   |                   |
| 19.30 | sobota  | <b>Muchova epopej</b>   |                   |
| 26.2. | 18.00   | Šimon Caban, Aleš Březina   | derniéra          |
| 18.00 | sobota  | <b>Muchova epopej</b>   |                   |

### David Drábek

### Činoherní scéna

#### JESTĚŘI

#### muzikál

#### Klicperovo divadlo Hradec Králové

Muzikál dramatika, režiséra a uměleckého šéfa Klicperova divadla Davida Drábka a jeho spolupracovníků - hudebníka Darka Krále a textaře skupiny Sto zvířat Tomáše Belka.

Hra myšlenkově volně navazuje na velmi úspěšnou hru *Akvabely*. Bratři Klenotičové jsou gauneré. Ten první z nich, Pan Červený, umírá na rakovinu a ten druhý, Pan Zelený, mu chce splnit vysněné přání - uskutečnit se spolužáky ze základní školy výpravnou show podle filmu *Cesta do pravěku*. Bizarní okolnosti svedou do oprýskaného kulturního domu skupinu třicátníků, někdejších žáků 8. C, vesměs outsiderů, kteří se dávno vzdali svých životních snů a nadějí a hibernují za sklem svých muzejních vitrin jako pravěké fosilie. „*Onehdy jsem si velmi pozorně prohlížel svoje biologický hodiny. A něco jsem našel. Moje biologický hodiny maj zežadú nápis MADE IN CHI-NA.*“

*Režie:* David Drábek

*Hrají:* Jan Sklenář, Jiří Zapletal, Vojtěch Dvořák, Dušan Hřebíček nebo Jakub Tvrdlík, Pavlína Štorková nebo Ivana Huspeková, Miroslav Zavičar, Lenka Loubalová, Lubor Novotný, František Staněk, Zora Valchařová-Poulová, Martina Nováková, Josef Čepelka, Isabela Smečková Bencová, Marta Zaoralová, Eva Kratochvílová a další.

**ZÁJEZDY:** 23. a 24. února hostuje Městské divadlo Brno s komedií *Škola základ života* v Třebíči.



# BŘEZEN

## ČINOHERNÍ SCÉNA

|       |         |   |           |
|-------|---------|---|-----------|
| 1.3.  | úterý   | J. Styne, B. Merrill, P. Stone            | E2        |
| 19.30 |         | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>        |           |
| 2.3.  | středa  | J. Styne, B. Merrill, P. Stone            |           |
| 19.30 |         | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>        |           |
| 3.3.  | čtvrtek | J. Styne, B. Merrill, P. Stone            | A4        |
| 19.30 |         | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>        |           |
| 4.3.  | pátek   | J. Styne, B. Merrill, P. Stone            | E5        |
| 19.30 |         | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>        |           |
| 5.3.  | sobota  | J. Styne, B. Merrill, P. Stone            |           |
| 15.00 |         | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>        |           |
| 5.3.  | sobota  | J. Styne, B. Merrill, P. Stone            |           |
| 19.30 |         | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>        |           |
| 6.3.  | neděle  | J. Styne, B. Merrill, P. Stone            |           |
| 15.00 |         | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>        |           |
| 6.3.  | neděle  | J. Styne, B. Merrill, P. Stone            | E7        |
| 19.30 |         | <b>Sugar! (Někdo to rád horké)</b>        |           |
| 8.3.  | úterý   | Stefan Vogel                              | C2        |
| 19.30 |         | <b>Dobře rozehraná partie</b>             |           |
| 9.3.  | středa  | Carlo Goldoni                             |           |
| 19.30 |         | <b>Sluha dvou pánů</b>                    |           |
| 10.3. | čtvrtek | Stefan Vogel                              | AB4       |
| 19.30 |         | <b>Dobře rozehraná partie</b>             |           |
| 11.3. | pátek   | Stefan Vogel                              | C5        |
| 19.30 |         | <b>Dobře rozehraná partie</b>             |           |
| 12.3. | sobota  | A. J. Lerner, F. Loewe                    |           |
| 19.30 |         | <b>My Fair Lady (ze Zeliňaku)</b>         |           |
| 13.3. | neděle  | A. J. Lerner, F. Loewe                    |           |
| 14.00 |         | <b>My Fair Lady (ze Zeliňaku)</b>         |           |
| 13.3. | neděle  | A. J. Lerner, F. Loewe                    |           |
| 19.30 |         | <b>My Fair Lady (ze Zeliňaku)</b>         |           |
| 15.3. | úterý   | Stefan Vogel                              | AB2       |
| 19.30 |         | <b>Dobře rozehraná partie</b>             |           |
| 17.3. | čtvrtek | Robin Hawdon                              | PP1       |
| 18.00 |         | <b>Dokonalá svatba</b>                    |           |
| 18.3. | pátek   | Sofokles                                  | A5        |
| 19.30 |         | <b>Oidipus král</b>                       |           |
| 19.3. | sobota  | Jean Anouilh                              | Z2011     |
| 19.30 |         | <b>Becket aneb Čest boží</b>              |           |
| 20.3. | neděle  | Jean Anouilh                              | A2011     |
| 19.30 |         | <b>Becket aneb Čest boží</b>              |           |
| 21.3. | pondělí | Jaroslav Žák, Hana Burešová               |           |
| 18.00 |         | <b>Škola základ života</b>                |           |
| 21.3. | úterý   | Jaroslav Žák, Hana Burešová               | zakoupeno |
| 11.00 |         | <b>Škola základ života</b>                |           |
| 22.3. | úterý   | Jaroslav Žák, Hana Burešová               |           |
| 19.30 |         | <b>Škola základ života</b>                |           |
| 23.3. | středa  | Robin Hawdon                              | P18       |
| 19.30 |         | <b>Dokonalá svatba</b>                    |           |
| 24.3. | čtvrtek | Robin Hawdon                              |           |
| 18.00 |         | <b>Dokonalá svatba</b>                    |           |
| 25.3. | pátek   | Stefan Vogel                              | E5        |
| 19.30 |         | <b>Dobře rozehraná partie</b>             |           |
| 25.3. | sobota  | Stefan Vogel                              |           |
| 19.30 |         | <b>Dobře rozehraná partie</b>             |           |
| 26.3. | neděle  | Stefan Vogel                              |           |
| 18.00 |         | <b>Dobře rozehraná partie</b>             |           |
| 27.3. | středa  | Jean Anouilh                              | M2011     |
| 19.30 |         | <b>Becket aneb Čest boží</b>              |           |
| 30.3. | čtvrtek | Tennessee Williams                        | derniéra  |
| 19.30 |         | <b>Kočka na rozpalené plechové střeše</b> |           |

## HUDEBNÍ SCÉNA

|       |         |  |                |
|-------|---------|--|----------------|
| 1.3.  | úterý   | Umberto Eco                            | A2/AB2         |
| 19.30 |         | <b>Jméno růže</b>                      |                |
| 2.3.  | středa  | Umberto Eco                            | A3/AB3         |
| 19.30 |         | <b>Jméno růže</b>                      |                |
| 3.3.  | čtvrtek | Umberto Eco                            | C4             |
| 19.30 |         | <b>Jméno růže</b>                      |                |
| 4.3.  | pátek   | Umberto Eco                            | A5/AB5         |
| 19.30 |         | <b>Jméno růže</b>                      |                |
| 5.3.  | sobota  | Umberto Eco                            | A6/AB6         |
| 19.30 |         | <b>Jméno růže</b>                      |                |
| 6.3.  | neděle  | Umberto Eco                            |                |
| 18.00 |         | <b>Jméno růže</b>                      |                |
| 8.3.  | úterý   | Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg |                |
| 19.30 |         | <b>Les Misérables (Bidníci)</b>        |                |
| 9.3.  | středa  | Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg |                |
| 19.30 |         | <b>Les Misérables (Bidníci)</b>        |                |
| 10.3. | čtvrtek | Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg |                |
| 18.00 |         | <b>Les Misérables (Bidníci)</b>        |                |
| 22.3. | úterý   | Koncertní představení                  | zakoupeno      |
| 18.00 |         | <b>The Stars of Musical</b>            |                |
| 24.3. | čtvrtek | John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse       | veř. generálka |
| 14.00 |         | <b>Chicago</b>                         |                |
| 24.3. | čtvrtek | John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse       | A4/AB4         |
| 19.30 |         | <b>Chicago</b>                         |                |
| 24.3. | pátek   | John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse       | premiéra, P    |
| 19.30 |         | <b>Chicago</b>                         |                |
| 25.3. | sobota  | John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse       | A6/AB6         |
| 19.30 |         | <b>Chicago</b>                         |                |
| 26.3. | neděle  | John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse       |                |
| 19.30 |         | <b>Chicago</b>                         |                |
| 27.3. | neděle  | John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse       | D/E7           |
| 15.00 |         | <b>Chicago</b>                         |                |
| 27.3. | úterý   | John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse       |                |
| 19.30 |         | <b>Chicago</b>                         |                |
| 28.3. | pondělí | John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse       | A1/AB1         |
| 19.30 |         | <b>Chicago</b>                         |                |
| 29.3. | úterý   | John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse       | C2/E2          |
| 19.30 |         | <b>Chicago</b>                         |                |
| 29.3. | středa  | John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse       | A3/AB3         |
| 19.30 |         | <b>Chicago</b>                         |                |
| 30.3. | čtvrtek | John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse       | C4             |
| 19.30 |         | <b>Chicago</b>                         |                |

**20. 3. 2011 v 11.00 hodin**  
**JARNÍ HUDEBNĚ BALETNÍ MATINĚ**  
 foyer Hudební scény

Zaposlouchejte se do nádherných melodií Aarona Coplanda a Antonia Vivaldiho při zcela jedinečné příležitosti vítání jara v Městském divadle Brno! Mimořádný koncert orchestru MdB pod vedením šéfdirigenta Ondřeje Tajovského a tanečního doprovodu baletu MdB v choreografii Simony Leopoldové ve foyeru Hudební scény slibuje úžasný zážitek. Program: Apalačské jaro (Balet pro Martu) a Čtvero ročních dob.

**ZÁJEZDY:** 7. března hostuje Městské divadlo Brno s komedií **Škola základ života** ve Skutči, 14. 3. v Pardubicích, 16. 3. v pražském Divadle v Dlouhé a 28. 3. v Třebíči.

přičinlivě dodává a které ve Fredově domácnosti nikdy nevydrží déle než týden. Protože Fred je zkrátka bytost, se kterou se nedá žít. Až jednoho dne se jeho život otfese v základech – energická italská hospodyně Rosalinda se s jeho morousovitostí zkrátka nesmíří a začne s ním hrát podle svých vlastních pravidel. A světe div se, ono se to snad Fredovi nakonec líbí... Až na to, že Rosalinda odkryje utajené tajemství Fredovy a Waltovy partie – a nakonec se právě ona stane tou dámu, o níž se v této partii hraje.

Režie: Stano Slovák

Hrají: Zdena Herfortová, Jaroslav Dufek, Ladislav Lakomý, Viktor Skála, Hana Kovářková

Šimon Caban, Aleš Březina

## MUCHOVA EPOPEJ

Původní projekt Šimona Cabana, který patří mezi přední české choreografy, scénografy a režiséry přinese na jeviště Hudební scény unikátní divadelní zážitek. Spolu

# HRAJEME

s hudebním skladatelem Alešem Březinou, kterého známe jako autora hudby např. k filmům *Knoflíkáři*, *Musíme si pomáhat*, *Horem pádem*, *Kráska v nesnázi*ch nebo *Obsluhoval jsem anglického krále*, našel Šimon Caban inspiraci v životě a díle celosvětově uznávaného secesního výtvarníka Alfonse Muchy. Inscenace zobrazuje dobu konce 19. století, v němž se český umělec snažil prosadit jak v pařížské umělecké společnosti, tak v Americe, aby nakonec stejně zjistil, že je pevně zakoreněn ve své vlasti. Na jevišti naší Hudební scény v této inscenaci potkáme okouzující herečku Sarah Bernhardt, malíře Ludka Marolda i Marii Chytilovou, Muchovo celoživotní lásku, kterou si umělec po dlouholeté známosti vzal za ženu. Příběh se vine a proplétá podobně jako secesně dekorativní motivy na Muchových obrazech. Rozvíjí téma lásky k vlasti, k umění, k milované ženě a pomyslně vrcholí, stejně jako celé Muchovo dílo, vznikem neopakovatelného, nejen rozměry obrovského díla *Slovanská epopej*. Strhující příběh o muži, který se nechal unášet osudem a za svého života se nedomáchal spravedlivého uznání...

Režie: Šimon Caban

Hrají: Michal Istenik, Jaroslav Matějka, Pavla Vítázková, Karel Janský, Stano Slovák, Dušan Vítáček, Markéta Sedláčková, Tomáš Sagher, Lenka Bartolšicová a další.

## H U D E B N Í S C É N A

P. L. Traversová, Richard Sherman, Robert Sherman, Julian Fellowes, George Stiles, Anthony Drewe

### MARY POPPINS

Městské divadlo Brno přichází ve spolupráci s Cameron Mackintosh Ltd. a produkcí Walt Disney s rodinným muzikálem *Mary Poppins*, českým divákům známým v prvé řadě díky divadelnímu ramaku proslulého filmu z roku 1964, ověněného pěti Oscary. Ten vznikl na motivy dětských knížek známé anglické autorky P. L. Traversové.

Náš příběh se odehrává v Londýně konce 19. století a jeho hrdinkou je originální vychovatelka Mary Poppinsová, která se zjeví na přání malých dětí Banksových, jimž rodiče nevěnují příliš pozornosti. Tato dokonalá vychovatelka disponující kouzelnými dovednostmi prozáří

jejich dětský svět hravostí, svobodou a fantazií a zcela převrátí přísný řád Banksovic domu natolik, že nakonec dokáže proměnit i samotné rodiče. Protože jak říká sama Mary: „Stačí jen chtít a rázem vše je možné!“

Největší muzikálový producent všech dob, sir Cameron Mackintosh, čekal na možnost převedení filmové verze do divadelní podoby celých 40 let. Zcela jedinečnou divadelní show doplnil novými písněmi a vytvořil na jeho základě mimořádně výpravou podivnou, která sklízí úspěchy v Londýně i na Broadwayi.

Městské divadlo Brno se díky svému světovému renomé stalo teprve 6. divadlem světa, kterému byla pro uvádění tohoto úžasného muzikálu exkluzivně povolena licence.

Režie inscenace se chopil Petr Gazdík, držitel Ceny Thálie za rok 2010. Choreografie se ujala Lucie Holánková, scénografie je dílem Petra Hlouška. Těšit se lze na strhující hudební show plnou magie, náročná taneční a stepařská čísla a samozřejmě na úžasně představitelky titulní role: Alenu Antalovou, Radku Coufalovou či Johanu Gazdíkovou.

Dále hrají: Dušan Vítáček nebo Denny Ratajský, Martin Havelka nebo Milan Němec, Jana Musilová nebo Markéta Sedláčková, Zdena Herfortová nebo Monika Světnicová, Tomáš Sagher nebo Lukáš Vlček, Ladislav Kolář nebo Karel Mišurec a další.

### Umberto Eco JMÉNO RŮŽE

*Tajuplný gotický thriller / česká premiéra*

V každém případě světověznámý román proslulého italského filozofa, sémiotika a spisovatele Umberto Eco, který je pokládán za nejvzdělanějšího, nejsostifikovanějšího a nejkreativnějšího autora posledních desetiletí, uvedeme ve znamení dramaturgizace německého herce, režiséra a dramaturga Clause J. Frankla. Františkánský bratr William z Baskervillu spolu se svým žákem, mladým novicem Adsonem z Melku pátrá po okolnostech záhadných úmrtí, k nimž dochází během několika listopadových dnů roku 1327 v jednom nejméně známém opatství v Itálii. V hlavní budově opatství je v důmyslném a matoucím labyrintu chodeb skryta před zvědavci největší knihovna tehdejšího křesťanského světa. A protože všichni zavraždění řeholníci měli s knihovnou něco společného, zdá se, že zločiny úzce souvisejí právě s ní. A chce-li William z Baskervillu přijít záhadě na kloub, musí se vzepřít autoritě církve, Svaté inkvizici i čelit temnému spiknutí mnichů v opatství, musí se zkrátka spolehnout jen na svůj důvtip a inteligenci... Vášnivý a magickým příběhem proniká divák do tajů středověké vzdělanosti i středověké politiky, do milostných vtýčení, do víru biblných duchovních prozření i smyslné rozkoše... ve všech směrech napínavou inscenaci uvedeme v režii ředitele pražského Divadla pod Palmovkou Petra Kracika. Hrají: Viktor Skála, Vojtěch Blahuta, Zdeněk Junák, Ladislav Kolář, Rastislav Gajdoš, Erik Pardus nebo Stano Slovák, Lukáš Vlček, Jaroslav Matějka, Michal Nevěčný, Miloslav Čížek, Igor Ondříček, Jiří Mach, Martin Havelka, Radek Láska a další.

# SUGAR!

(Někdo to rád horké)



Napsal: **Peter Stone**

podle filmového scénáře Někdo to rád horké Billyho Wildera a I. A. L. Diamonda

podle povídky Roberta Thoerena

Hudba: **Jule Styne** Texty písní: **Bob Merrill**

Uvedeno na broadwayskou scénu **Davidem Merrickem**

Režie a choreografie původní produkce: **Gower Champion**

Inscenace **Stanislava Moši**, dirigent **Ondřej Tajovský**

Hrají: **Mária Lalková / Ivana Skálová, Petr Štěpán / Roman Vojtek, Milan Němec / Aleš Slanina**

SUGAR | Uváděno s laskavým svolením Tams-Witmark Music Library, Inc.



## NEJSEM SOUTĚŽNÍ TYP

Od loňského října má Městské divadlo Brno nového šéfdirigenta. Stal se jím Ondřej Tajovský, absolvent pražské „Ježkárny“ a brněnské JAMU, obnavitel Symfonického orchestru Boskovice, který do Brna přešel z funkce sbormistra Vysokoškolského uměleckého sboru Pardubice. První inscenací, na níž se podílel, byla Cabanova *Muchova epopej*. Teď ho máte možnost potkat v *Sugar* a od konce března v *Chicago*.

## V OSLNĚNÍ

**Jaká byla Vaše reakce, když jste se dozvěděl, že Vás vybrali na post šéfdirigenta v Městském divadle Brno?**

Samozřejmě jsem měl velkou radost. Velice mě potěšilo, že lidé, se kterými jsem měl možnost při konkurzu spolupracovat, se rozhodli pro mne.

**Jak vlastně konkurz probíhal a co se dělo dál?**

Poté, co jsem absolvoval konkurz, který sestával z hodinové práce s orchestrem a zpěváky, mi pan ředitel nabídl práci na inscenaci *Muchovy epopeje*. Na základě této inscenace se následně rozhodlo. Konkurz tak vlastně trval od konce dubna až do září.

**Máte pod sebou orchestr. Jaký to je pocit?**

Jsem na pozici, kde dělám rozhodnutí, z nichž některá nejsou jednoduchá. Také proto, že se jedná o práci s lidmi, a to znamená, že člověk vždy musí vše zvažovat z mnoha stran. Pořád se ale cítím být hlavně partnerem orchestru a doufám, že tu loďku naviguju správným směrem.

**Myslím, že kdo viděl Felliniho film *Zkouška orchestru*, nemůže si myslet, že by v orchestru šlapalo všechno hladce. Nicméně mám pocit, že muzikanti z Městského divadla jsou velmi profesionální.**

To je pravda, jsou velmi profesionální a velmi si na nich vážím toho, že jsou kromě své profesionality také smelený kolektiv lidí. To se ne vždy vidí a velmi to ští.

**S čím jste se do konkurzu hlásil?**

Šel jsem do toho velmi otevřeně. Nikdy jsem na takovéto pozici nebyl a je pravda, že některé věci jsou pro mě nové, ale myslím si, že člověk, když se obklopí dobrým týmem spolupracovníků, nemusí být na všechno sám.

**Byl jste připravený se o to místo „poprat“?**

Já strašně nerad soutěžím, nejsem soutěžní typ. Vyjma tenisu nebo basketbalu, které jsem ještě k tomu už dlouho nehrál. Takže jsem do toho šel s tím, že chci předvést to nejlepší, koneckonců mít i možnost zase pracovat s novými lidmi a ukázat, co ve mně je. Dál jsem neřešil, jak to dopadne, protože si člověk nemůže říct: „Tak, a teď to tam jdu vyhrát!“ Takhle neuvažuju. Myslím si, že je strašně špatně, když se takový soupeřivý duch vnese do umění. Mám rád takový ten koncentrovaný klid, kdy lidé pracují a táhnou za jeden provaz, kdy se vzájemně inspirují, a tam soutěživý prvek vůbec nepatří.

**To je podle mého názoru jeden z hlavních rozdílů mezi kulturou a sportem (z pohledu diváka), že ve sportu je to soutěž nebo soupeření, kdežto v kultuře jdou všichni společně. Mělo by to alespoň tak být.**

Nehledě k tomu, že sport je skoro vždy měřitelný – to



## ONDŘEJ TAJOVSKÝ

je jeho podstata. Ale čisté soupeření v nejhorším slova smyslu nemám rád a myslím si, že to opravdu nepatří do žádného umění.

**Jaké jsou Vaše dosavadní dojmy z Městského divadla?**

Velmi pozitivní. Mám rád vysoké pracovní nasazení, což se daří. (smích) Je zde úžasný kolektiv lidí, který je velice mladý, a to nemluví o věku. Velice si vážím každého okamžiku, kdy zde můžu pracovat. Setkání s lidmi jsou pro mě kouzelná, v mnohem přínosná, protože se toho od nich mohu hodně naučit. Doufám, že svou práci budu dělat natolik poctivě, že přispěju k tomu, aby to tady fungovalo. A pokud některé věci dokážu zlepšit, budu jen rád.

**Svým stoprocentním nasazením jsou umělci Městského divadla pověstní, takže mě nepřekvapuje, že to stejně platí i pro orchestr, jehož členové jsou navíc během zkoušení pořád dole „v díře“, zatímco nad nimi se herci střídají a mají tak možnost si odpočinout.**

I přes to, že se i někteří naši hráči mohou střídat, musím říct, že jsou opravdu velmi vytížení a mají můj velký obdiv, s jakou profesionální zručností a trpělivostí to nesou.

**Jaká byla Vaše cesta k hudbě?**

Taková nepřímá, řekl bych. Moji rodiče mě v první třídě základní školy přihlásili do Lidové školy umění. Po přípravce jsem si vybral housle, protože jsem strašně chtěl hrát na housle. Nejdřív mě to velice bavilo, potom přišla taková ta klasická vlna, kdy mě to nebavilo vůbec, a v podstatě to došlo až tak daleko, že jsem se chtěl z hudební školy odhlásit, ale tatínek byl natolik prozíravý a chtěl, abych byl vzdělaný všestranně, že mě u toho přidržel. Za to mu teď velmi děkuji. Vlna, kdy mě to opět začalo bavit, přišla až kolem čtrnáctého, patnáctého roku, kdy se jini hlásí na konzervatoře, nebo na nich už studují. Já jsem vystudoval klasické

gymnázium a v podstatě až potom jsem se rozhodl, že se chci věnovat hudbě naplno. Nejřív jsem uvažoval o sbormistrovství, ale potom jsem si říkal, proč nezkusit orchestr? Šel jsem do Prahy na Konzervatoř Jaroslava Ježka, hlavně kvůli tomu, že tam učil pan profesor Hynek Farkač, ke kterému jsem chtěl jít. A po třech letech v Praze jsem šel na JAMU. Takže moje cesta k hudbě byla nepřímá a měla plno zataček.

**Podle mých dosavadních zkušeností se umělci při volbě své umělecké dráhy dělí do několika skupin: někteří zdědili řemeslo po rodičích podle rčení, že jablko nepadá daleko od stromu, jiné k fochu přivedli rodiče- neumělci, a třetí skupinou jsou ti, kteří si za svým šli hlava nehlava, rodičům navzdory. Do této skupiny podle předchozích slov nepatříte. Která z těch zbyvajících je ta Vaše?**

Počítám se do té druhé až třetí skupiny. Byť musím říct, že během mých studií na konzervatoři a JAMU se mi dostalo naprosto plné podpory celé mé rodiny. Je pravda, že bylo období, kdy mě studijní výsledky na gymnáziu nebyly úplně oslňující. Tam to začínalo být trochu tatinkovy navzdory, protože on pochopitelně chtěl, abych gymnázium dostudoval a šel studovat „rozumnou“ vysokou školu. A když viděl některé moje výsledky, hlavně z technických a přírodovědných předmětů, nebyl z nich nadšen. Dokonce mi svého času zamkl housle do skříně, ale byli to právě pedagogové biologie a fyziky-matematiky, kteří ho přesvědčili, že tu skříně má odemknout.

**Takže Vám říkal, že je důležitější slušné vysvědčení než housle?**

Určitě ano. Je pravda, že mě u toho také musel přidržet a já jsem dnes rád, že jsem gymnázium dokončil. Postupem času jsem samozřejmě přišel na to, že rodiče udělali velmi dobře.

**Už během studií na Konzervatoři Jaroslava Ježka jste se začal věnovat práci s taktovkou. Pokud se nepletu, začalo to u Vás v Boskovicích.**

Ano, začalo to v Boskovicích, kde jsem za podpory mnoha místních muzikantů měl možnost znovuobnovit tradici Symfonického orchestru Boskovic, který jsem potom vedl devět sezon. Byla to pro mě obrovská zkušenost hudební, lidská i organizační. Velkou zásluhu na získávání prvních zkušeností, hudebních i lidských, mají moji dva profesoři (a dnes již kamarádi) z gymnázia, Lenka Bařínková a Martin Nerud, kteří tam doposud vedou sbor a kteří mě ještě na gymnáziu k tomu sboru pustili. Tam jsem dostal první injekci nadšení a potom mě i během mé hudební cesty velmi podporovali. Musím ještě doplnit Lenčina manžela Josefa Bařínku, obrovského muzikanta i člověka, který muzice a vůbec umění rozumí. Tihle tři lidé mě korigovali tam, kam už nemohli mí rodiče. Lenka, Josef nebo Martin mi nádherným, občas i sarkastickým způsobem dávali najevo, že tady už jsem to třeba trochu přehnal. Dodnes z některých jejich připomínek těžím.

**Pražská „Ježkárna“ je spojena spíše s jazzem. Co to znamená pro klasické hudební vzdělání?**

Krásné obohacení o informace a také zážitky, kterých by se mi jinde určitě nedostalo.

**Osobností tam bylo jistě mnoho. Mohl byste některé jmenovat?**

Strašně rád vzpomínám na Tonika Blého, který byl naším vedoucím oddělení. Samozřejmě můj profesor Hynek Farkač. Pan profesor Bednář, skvělý člověk

a učitel. S posvátnou úctou jsme pozorovali práci Milana Svobody, Karla Růžičky a mnoha dalších skvělých muzikantů a lidí.

**Po konzervatoři jste se vrátil na Moravu a následoval studium na JAMU. Tedy přece jen tatinkova vysněná vysoká škola...**

...byť jiného charakteru. (smích) Ale musím říct, že to rodiče přijali a plně mě podporovali. Bez jejich pomoci bych to vůbec nedokázal, bylo strašně fajn, že se k tomu takhle postavili. A nesmím zapomenout na svou sestru, která mi také velice pomohla.

**Máte zkušenosti jak se sborem, tak s orchestrem. V čem je práce s muzikanty, kteří používají jako nástroj své hlasivky a muzikanty instrumentálními odlišná a co mají naopak společného?**

Pro mě je to společné v tom, že velmi ctím všechny muzikanty, protože až na několik výjimek jsou to velice poctiví lidé, kteří své řemeslo mají rádi, umí ho a mají velkou stavovskou čest. Nevnímám pozici dirigenta jako diktátora, jako někoho, kdo přikazuje, ale jako někoho, kdo spolupracuje a má možnost vést. To je pro mě zásadní. A pokud jde o dobrou muziku, nic moc se tam nelíší.

**Na jaký svůj hudební projekt vzpomínáte nejraději?**

To je strašně složité. Zkusím to obejít a řeknu vám, na co nejraději vzpomínám v poslední době. Mám moc rád melodramy a moc se mi líbila *Muchova epopej*. Tam se sice nezpívalo, ale zato jsem se potkal s herci. To čistě herecké ovzduší je pro nás, normální smrtelníky, vždy zastřeno tajemstvím a je velmi lákavé. A celé to bylo strašně fajn, protože *Muchova epopej* byla založena na bázi scénického melodramu, a to je forma, která mě velmi oslovuje. Na *Epopej* vzpomínám také rád kvůli skvělé atmosféře při jejím vytváření.

**Co Vás čeká ve zbytku této sezony?**

Teď v blízké době *Sugar* a *Chicago*.

**Co říkáte na publikum Městského divadla?**

Jsem rád, že je plno, že lidé chodí do divadla a že do něj chodí rádi. Myslím, že publikum je vnímavé, ví, proč sem chodí a nezbývá, než přát jak divákům, tak nám, aby spektrum inscenací, které se zde dělají a které nám i divákům dělají radost, bylo co nejširší a nejpěstřejší.

Honza Šmíkmátor,  
foto: jeř Kratochvíl



Kříž \* ULRÝCHOVÁ \* HAJDA \* ŠTŮDROŇ \* KUNDERA \* PÍDAL \* KRÁTKÝ \* ŠERNÝ \* ZIEGELBAUER \* MIKULÁŠKOVÁ \* ULRÝCHOVÁ \* POPLÍVKA \* KRATOCHVIL \* MONYOVÁ \* GIRSTLOVÁ \* CÓN \* TREFULKA \* ZOUBEK \* ZÁBRANSKÁ \* ŠERNÁ \* NŮMEC \* PLCH \* HNILÍČKA \* SCHERHAUFER \* JESTÁB \* ROTREKL \* MYSLIVEŮEK \* POSPÍŠIL \* VONDRÁK \* UHDE \* BLÁHA \* MACHOUREK \* JEŽÁBEK \* GROCH \* SPÁČIL \* TUSCHNEROVÁ \* VESELY \* RICHTER \* GAZDÍK \* KUČEROVÁ \* HEGER \* KROČIL \* KUDŮLKA \* BORN \* DOSTÁL \* KUBIŮEK \* LEJSKOVÁ \* LAPŮÍKOVÁ \* SMEJKAL \* ONDŘŮEK \* LASICA \* PAVLICA \* WITTMANN \* TRÝBOVÁ \* BLATNÝ \* JUNÁK \* MOŠA \* MILKOV \* BUREŠOVÁ \* MERTA \* KOŠTÁL \* CEJPEK \* OSTRÝ \* PETRDLÍK \* ONDERKA \* JIRÁSEK \* JAVOROVÁ \* MORÁVEK \* DUCHOŇ \* MARTINEC \* CIPRIAN \* HRUBÁ \* PROSTŮJOVSKÝ \* SÍS \* POHANKA \* NOVÁČEK \* PECINA \* MAREČEK \* KRACÍK \* FIEBER \* JOSEK \* DUŠEK \* MICHÁLEK \* SRBA \* MAJEROVÁ \* ANTALOVÁ \* POSTRÁNEČKÝ \* ŽÁŮEK \* VLAŠINOVÁ \* STARINA \* HLOUSEK \* BŘEZINA \* RATAJSKÝ \* ŠTRUNC \* BURIAN



## PETR KRACÍK

**Do Městského divadla Brno se jako režisér vracíš už počtvrté. S jakými pocity?**

Říká se „do třetice všeho dobrého“, ale o tom, co se říká, když se něco opakuje „do čtvrtice“,

ské Radosti ... Rád na tu dobu vzpomínám a vždycky se sem budu rád vracet. A samozřejmě se vracím rád také proto, že mě Městské divadlo Brno z mnoha důvodů přitahuje.

### Čím třeba?

Především tím, že je divadlem velmi dobře zorganizovaným, vědoucím a pracovitým. To by se samozřejmě dalo říct skoro o všech divadlech, ale zdá se mi, že Městské divadlo Brno je jaksi obzvlášť vědoucí a obzvlášť pracovitě. Vlastně jezdím do Brna tak trochu na zkušenu, abych viděl, jak se dají dělat inscenace, které jsou v mnoha jiných divadlech vlastně nemožné, protože se pohybují bezmála na hranici kaskadérských kousků. Vždycky jsem také byl v Brně postaven před velmi zajímavé úkoly. První mou inscenací v MdB byla Lermontovova *Maškaráda*, kterou jsem rád přijal, protože jde o titul, který mě vždycky zajímal. Druhým titulem byl muzikál *Cikáni jdou do nebe*. Ten mi byl zase blízký tématem i tím, že se jednalo o hudební divadlo, které mám velmi rád. Ty zbylé dva tituly ale pro mě byly velmi složité - *Nana*, inscenace, která byla nesmírně složitá také kvůli mému složitému životnímu období, ale i kvůli velmi obtížné přípravě. A druhým titulem, který rádím mezi náročné, je právě *Jméno růže*.

### Ale proč?

Popravdě řečeno, asi bych si *Jméno růže* pro divadelní inscenaci sám od sebe nevybral. Dlouho jsem proto váhal, jestli mám tento titul přijmout. Nakonec jsem jej přijal – a to hlavně proto, že nabídka na jeho režirování přišla právě z MdB. Z dřívější spolupráce už znám zdejší soubor a vím, co od něj mohu očekávat a co všechno na něj lze „naložit“. Jsem z tohoto titulu pořád trochu nervózní, ale je půvabné a krásné, že se tady cítím jako režisér naprosto svobodný.

### Jak probíhala zahajovací zkouška?

Jestli mám být upřímný, tak mě po první čtené zkoušce šleně bolela hlava a měl jsem pocit, že čteme hru, která se vůbec nedá inscenovat. A pak jsem pochopil, že je to hlavně kvůli veliké předvánoční únavě souboru, který je v MdB opravdu velmi vytížený. Tak jsme si začali velmi otevřeným způsobem vysvětlovat všechno možné kolem hry. A protože si myslím, že

## HOST DO DOMU

nic nevím. Ale v každém případě se sem vracím rád, také proto, že jsem v Brně jako režisér začínal. Můj profesor Evžen Sokolovský mě totiž řekl, že by měl každý divadelník v Brně začít, že se tam sice nedá vrcholit, ale začít se tam musí. Tak jsem využil první nabídky, která mi po škole přišla, a ta byla shodou okolností z brněn-



každý herec má rád, když mu režisér nelže a když přiznává nejen to, co umí, ale také to, co neumí, začali jsme o všem nejprve společně diskutovat. Je krásné, že je zde soubor, se kterým lze pracovat tímto způsobem a společně hledat výsledek; že tím hledáním není otráven a nebojí se, že za měsíc má být premiéra, že věří mému uvažování nad touto věcí, stejně jako věřím, že obsazení je velmi dobré, že herci své úkoly zvládnou a vše dospěje k dobrému výsledku.

***Máš za sebou sice pouze dva týdny zkoušení, ale přesto – jak se ti pracuje s herci?***

Režisér Městského divadla Brno nemusí, obrazně řečeno, tahat herce z místa na místo a o něčem je dlouze přesvědčovat. To není jen o poslušnosti, ale v MdB herec velmi dobře ví, že není mnoho času na přípravu inscenace, bývá proto velmi dobře připraven a snaží se jít režisérovi daleko víc naproti než bývá normálně zvykem. Ví, že diskuse musí být vždy velmi věcná a svým způsobem i velmi zralá a přesná. Jinak by v těch někdy šibeničních termínech na přípravu inscenace hrozilo, že se je nepodaří dobře připravit. Když jsme si tedy na začátku zkoušení řekli přednosti i slabosti divadelního textu, tak jsme si je bez emocí co nejpřesněji pojmenovali a zařídili se podle toho. Měnil jsem průběžně i některé části textů, ale všichni to berou jako věc normální, nikdo nemluví o nepřípravě. A to je krásné a ne tak docela obvyklé.

***Ve Jménu růže má důležitou úlohu postava inkvizitora. Je to postava trochu problematická, protože se vlastně pohybuje mezi ideologií a touhou po spravedlnosti, která si ovšem často vybírá vysokou daň. Kým je pro Tebe inkvizitor?***

Mám za to, že obraz inkvizice, jak jej známe z dějepisu a historických románů je velmi zkrácený a příliš pejorativní. Inkvizice byl ve skutečnosti útvar poněkud jiný, než jak je často líčen, zdaleka ne tak zlý a nesmiřitelný. Inkvizice byla útwarem, který na ideové rovině usiloval o čistotu víru a snažil se ochránit církve před rozkladnými vlivy a nejrůznějšími radikálními odnožemi, které mohly být nebezpečné pro její jednotu



a narušit řád, který byl tehdy považován za platný. Je to paradox, protože u nás se má obvykle za to, že inkvizice je pouze krvelačnou institucí, která upaluje nevinné osoby na hranici. Ve *Jménu růže* je inkvizitor vykreslen v podobném světle, ale zároveň se zde také názorně ukazují, že vždy záleží na jednotlivci a na jeho povaze. Protože každá myšlenka, byť by byla sebelepší, může být zneužita konkrétními lidmi, stejně jako se to stalo inkvizitorovi ze *Jména růže*. Proto se vyplatí být ve střehu vždycky, když se někdo zapáleně ohání ideály a nechce přitom respektovat názory a přání ostatních.

***Na co se mohou diváci Jména růže těšit?***

Divák možná bude představení konfrontovat s knihou nebo s filmem, který viděl snad úplně každý, a bude v naší inscenaci asi očekávat známé scény. Ne všechny v něm ale nalezne, protože ne všechny jsou předmětem našeho zájmu. Nechceme totiž soutěžit s románem ani



***Petr Kracik,  
Miloš Štědroň,  
Jitka Čvančarová***



s filmem – pokusíme se vytvořit novou a ryze divadelní „verzi“ známého příběhu. Naše *Jméno růže* určitě nebude žádnou „operou“ přesyce- nou nejrůznějšími efekty. Budeme spíše usilovat o propracované herecké divadlo. Důkladná herecká práce bude asi největší a nejzajímavější odlišností našeho představení od románové předlohy i jejího filmového zpracování.

***V románové předloze hraje důležitou roli také prostředí, ve kterém se děj odehrává. Jak bude vlastně na jevišti řešen klášter, knihov- ní labyrint a další nezbytné prostory?***

Všechna tato prostředí na jevišti samozřejmě budou přítomna. Bude to výtvarně a technolo- gicky velmi komplikovaná záležitost, která napl- no využije všech možností nejmodernější diva- delní techniky. Rozhodně ale nepůjde o hlavní složku večera - nebude to „atrakce“, která by převládala herecké jednání a příběh. Protože je pro mě nejdůležitějším pilířem divadla herec, musí nám všechno zprostředkovat právě on.

***Jak ses vypořádal s úkolem divadelně ucho- pit tak složitý a nevděčný „materiál“, jakým je skupina středověkých mnichů?***

Vyšel jsem z toho, že jde vlastně o jakýsi zvláš- ní garnizon, kde musí žít jen chlapi mezi chlapy. A je krásné, že i tihle lidé mají své problémy, rados- ti a své lásky, že něčemu věří a něčeho se obávají. Zároveň se ale jedná o zvláštní spole- čenství lidí, kteří na sebe vzali úkol, o kterém tehdy možná ani nevěděli, že se jednou vlastně stane úkolem celé Evropy - shromažďování a rozmnžování vědomostí a knih. Tihle lidé se vlastně pokoušeli prodloužit, dotvořit a rozmno- žit kulturní dědictví vlastníma rukama a předat je do dalších století doslova prostřednictvím prá- ce vlastních těl. Klášter ve *Jménu růže* se na- chází jakoby na frontě pomyslné války o kulturu, kde se velmi tvrdě bojuje o to, jaká bude bu- doucnost, co je vlastně pravda a také o to, co má být dovolené a co zakázané. Je to tedy ob-

dobí, kdy se pochybuje o smyslu všeho, co doposud platilo a kdy se Evropa ocitla v těžké krizi. Ale to se už vlastně dostáváme i k dnešku.

***Ve Jménu růže je velmi důležité téma Apokalypsy. Myslíš si, že je to jeden z důvodů, proč působí Jméno růže dnes tak aktuálně?***

Každá doba si s *Apokalypsou* něja- kým způsobem pohrává. Já jsem ale člověk, který se spíše pokouší dávat lidem naději. Podobně jako Vilém z Baskervillu se snažím najít naději i v době, kdy, obrazně řeče- no, zní apokalyptické polnice. A ty zněly v pozadí různých dějů ve středověku a zní v pozadí různých

dějů i dnes, kdy se Evropa snaží dohodnout. Ona se totiž dohaduje už mnoho století, jak je také ve *Jménu růže* ukázáno. Stejně jako je ve hře zmíněno, že Evropa ve středověku vyrazila se zbraní v ruce bránit Svatý hrob v Jeruzalémě - a přitom zjistila, že islámské společenství není tak docela špatné a zavrženíhodné. I tohle je pro mě přesah do dnešní doby. Dává nám velmi znepokojivé otázky: jak to vlastně s tím světem a s těmi dějinami je? Je opravdu nutné být tak militantní při obraně našich kulturních a spole- čenských hodnot? Co stojí za to bránit a čeho se je dobré co nejrychleji zbavit? Ta hranice, která byla kdysi zažehnu- ta pod kacíři, tedy pod těmi, kteří se nebáli být odlišní a žít za hranice- mi ideologií a nejrůznějších dogmat, totiž stále hoří a jen tak asi nezhasne. Pořád budou také existovat zakázaná díla a zakázané myšlenky, stejně jako ve *Jménu růže*.

***Jméno růže je tajemný název, který má celou řadu výkladů. Jak si jej vykládáš ty?***

Vilém z Baskervillu na konci hry říká, že celý ži- vot hledal řád, protože věřil, že lidé jsou ochot- ni a schopni nějaký řád dodržovat, že jsou schopni na něčem se dohodnout. Zjišťuje však, že žádný řád neexistuje. Pořád jsou totiž mezi námi mrštnější, takzvané chytřejší – obvykle bez vzdělání i opravdové inteligence, ale vyčů- ranější - lidé, kteří budou ty ostatní vždycky pře- skakovat a oslabovat dohody, které ostatní res- pektují. To je myslím také smysl názvu *Jména růže*. Tím jménem je totiž přesné pojmenování právě těchto věcí. Ale na druhou stranu se dá také parafrázovat známé rčení, že jsem tak dlouho hledal Boha, až jsem došel sám k sobě a v tom vidím velkou naději. Věřím totiž, že svět je změnitelný, i když jen velmi obtížně. Ale snad změnitelný je. Snad ...

*Ptal se Ladislav Stýblo*

## **TŘIKRÁT BRAVO ANEB NEVIDANÝ HERECKÝ KONCERT Jaroslav Dufek, Zdena Herfortová a Ladislav Lakomý v moc Dobře rozehrané partii**

Banální náčrt: dva starí kumpáni se každý týden už sedmatřicet let scházejí na šachových partiích: anglický vdovec a jeho soupeř, Skot. A po několika zničených nová hospodyně. Němka. *Dobře rozehraná partie* Stefana Vögela. K nedocenitelným patří ovšem nápad pozvat na jeviště Měst-

## **DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE - HERECKÝ KONCERT BRNĚNSKÉHO TRIA**

Herecké výkony *Dobře rozehrané partie* jsou v provedení MdB skutečně výborně rozehrané. Situační komika si pohrává s osudy hlavních představitelů vcelku nemilosrdně a rozhodně je nešetří. Příběh je silný právě díky hvězdné trojici ústředních postav. Jaroslav Dufek byl správnou volbou pro nesnesitelně roztomilého penzistu a šachového podvodníka a v tandemu s Waltem v provedení Ladislava Lakomého tvoří výborně sehanou dvojici. Vše výtečně zhodnotí ženský element v podání Zdeny Herfortové jako hospodyně Rosalindy. Trojúhelník těchto tří herců je bezesporu hereckým koncertem. Roztomilou nesnesitelností Jaroslavi Dufkovi doslova jako diváci baštíte i s navijákem

# NAPSALI O NÁS

ského divadla Brno tři legendy brněnské scény. Jaroslavu Dufkovi, Zdeně Herfortové, Ladislavu Lakomému a jejich *Dobře rozehrané partii* teskali po premiéře vestoje všichni.

### **Válka ještě neskončila**

Sluší se připomenout, že režírně se mistrovskou trojku pokusil ukočírovat Stanislav Slovák a doprovodnými akordy podpořili herecký koncert ještě Viktor Skála v roli vdovcova frustrovaného synka, Hana Kovářiková coby další hospodyně, a také chlouba – Winston Churchill na portrétu v životní velikosti.

Tři protagonisté vykouzlili z nevráživých situací pochopení a odpuštění lidských slabostí motivovaných možná i společenskou nedoceněností. Nikdo se ale nemusí bát, že po zhlédnutí *Partie* bude muset přemýšlet o předsudcích válečné generace. Angličan, Skot a Němka s italskými kořeny jsou krásně živi. Jaroslav Dufek: sršatý a nervilý vlastenec Fred Kowinski deptající všechny hospodyně a nepovedeného synka, i když úspěšného distributora vysavačů. Od polských předků zdědil smysl pro slovanský šizunk. Dufek vodí Freda po jevišti v permanentních předinfarktových mráкотách. Zbylo v nich ale místo i na smutek. Bravo!

Ladislav Lakomý: úsporná a v roli Walta nádherně ztišená díkce i gesta jsou jeho odvěkou hereckou devizou. Také na něj má hospodyně Rosalinda Hundsheimerová blahodárny vliv. Dokonce opustí i národní chloubu – kostkovanou sukni. Vybavil svého mizerného šachistu jímavou a hrdou urážlivostí. Diváci s ním cítí. Bravo!

### **Když hraje Thálie**

Zdena Herfortová: umí jako Hundsheimerová i v cholerikovi Fredovi oživit dobré mravy, přímo darwinovsky po polidštit a mít holt nad chlapy navrch. Baba princmetalová, ale nebrání se míru. Aní v této roli není jednostrunná, i když by pohodlně být mohla. Jubilantka nepřipomínaného věku?! Inu – Thálie. Bravo. Dejž pánbůh, aby ti tři nebyli pro jeviště spolu jen přemluvení a naposled. Sluší jim to!

Jiří P. Kříž, *Právo*, 14. 12. 2010

a ještě se u toho skvěle bavíte. Protipólem nesnesitelného penzisty Freda Kowinského je klidný a trpělivý Walt s okouzlicím hlasem Ladislava Lakomého, který výbušnost svého spoluhráče efektivně tlumí. Zdena Herfortová, která se nakonec stane tou, o kterou se mezi oběma muži hraje, je ve své roli neodolatelná a šarmantní a nelze jí nic vytknout. Její temperament je prostě neuvěřitelný. Zoufalý syn Leonard v podání Viktora Skály srší emocemi, možná až příliš, ale ve své postavě to není na škodu.

*Dobře rozehraná partie* nabízí vtipné představení pro celou rodinu. Břítý humor, vtipné dialogy, skvělé herecké výkony a nasazení – to je koktejl, který graduje a udrží si vtipnou a dramatickou linku a spád až do konce. Říká se, že čím je víno starší a zralejší, tím lepší má chuť. V *Dobře rozehrané partii* to platí trojnásob. Důkazem je, že ne nadarmo si MdB *Dobře rozehranou partii* připravilo jako slavnostní silvestrovské představení.

Kateřina Šebelová, *Velká Epocha*, 17. 12. 2010

## **DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE DOSTALA V MĚSTSKÉM DIVADLE BRNO ZASLOUŽENÝ APLAUSOVÝ MAT**

**Městské divadlo Brno u příležitosti významného životního jubilea herečky Zdeny Herfortové uvedlo komedii *Dobře rozehraná partie*.**

Jako naprosto perfektní bych zhodnotila výkon skutečného penzisty Ladislava Lakomého jakožto Walta, Fredova kamaráda z války a zároveň jeho šachového partáka, označovaného velmi vtipně velmistrem zpomalených tahů. Zdena Herfortová po celou dobu hry zářila a sršela tím správným hospodyňkovským nasazením a Jaroslav Dufek ztvárnil svého penzistu do puntíku přesně. *Dobře rozehraná partie* o čtyřech dějstvích a se skvělým obsazením je určitě to právě pro chladné, nejen prosincové večery. Kdo má chuť se odregovat a pozřít trochu nadsazené reality, nechť určitě zavítá do Městského divadla Brno na *Dobře rozehranou partii*. Nebude litovat.

Alena Kopečková,  
[www.topzine.cz](http://www.topzine.cz), 14. 12. 2010






Jedenáctý ročník sbírky doprovodil v pořadí již čtvrtý TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT, který se uskutečnil 2. ledna 2011 od 17.30 a v přímém přenosu byl vysílán Českou televizí na programu ČT1. Na koncertě vystoupila Eva Pilarová, Tereza Kerndlová, Laďa Kerndl, Bob Friedel se skupinou Bobci, Miro Šmajda a skupina Mako!Mako. Tříkrálový koncert přinesl na konto Tříkrálové sbírky díky dárcovským SMS celkem 614 tisíc korun. Sledovanost pořadu byla 370 tisíc diváků.

Foto Jef Kratochvil.







Drama  
Jean Anouilh

# BECKET

ANEB ČEST BOŽÍ

režie: Janez Starina

7. a 9. února  
na Činoherní scéně

Petr Štěpán,  
Petr Gazdík



## STAČÍ CHTÍT A RÁZEM VŠE JE MOŽNÉ

V Třešňové ulici číslo 17 bydlí rodina Banksových. Bankovní úředník George Banks vyžaduje ve svém domě kázeň a řád, jeho ušlápnutá žena Winifred se mu marně snaží zavděčit a jejich dvě děti, Jane a Michael, jsou postrachem všech chův. A tak tu žádná dlouho nevydrží. Až přijde jedna, která obrátí život celé rodiny vzhůru nohama: Mary Poppins. Chůva „téměř ideální“, která dokáže létat, v parku oživuje sochy a vyčaruje kouzelný krámek. Ale co hlavně: probouzí v lidech to dobré. Fantazii, hravost, soucit, lásku...

Příběhy od Pamelý Lyndon Traversové proslavil Disneyho film s Julií Andrewsovou v hlavní roli, který v roce 1964 získal třináct nominací na Oscara. Divadelní muzikálová verze měla světovou premiéru v Londýně před šesti lety – v české premiéře ji nyní uvádí Městské divadlo Brno. Po *Čarodějkách* z *Eastwicku* a *Probuzení jara* další perfektní volba! A další věčný, vtipný a muzický překlad Jiřího Joska. A další perfektně vystavěná inscenace, ve které se činoherní scény přirozeně prolínají s tanečními a zpívanými čísly, aby emotivně vyprávěly o pozoruhodných lidech, jejich strastech a radostech. Kloubok dolů před Petrem Gazdíkem, který dal při své druhé režisérské zkušenosti (ve spolupráci s choreografkou Lucií Holánkovou) představení švih, precizně interpretoval a vtipně rozehrál jednotlivé situace a vedl interprety k tomu, aby byli osobití a nezhadili jediný vtip, jedinou pointu. Celek je strhující.

Z elegantní Mary Poppins Aleny Antalové vyzáruje k lid. Přirozeně, silou osobnosti ovládá všechny kolem sebe – té skutečně nemá smysl odmlouvat! Působí vznešeně nepřístupně, nedotknutelně, nicméně přitom ani na chvíli nepochybujete, že jí na lidech kolem záleží. A nosí v sobě i smutek osamělého anděla, který smí zůstat jen tak dlouho, dokud je ho třeba, a pak odchází o dům dál. Jane a Michaela přivádí do světa fantazie za pomoci bezstarostného kominíka Berta (Dušan Vítáček), který svým elánem dodává lidem sebedůvěru a dobrou náladu. Mary a Bert – zvláštní, něžný vztah dvou spojenců, kterým není dáno zůstat spolu. Pod jejich vedením postupně roztaje i George Banks: Martin Havelka se z chladné rozkazujícího vládce domu promění v milujícího manžela a otce. Potlačované sny, city a emoce se zvolna dostávají na povrch, dětské sny se probouzejí nad marcipánovými hvězdičkami, které kdysi schoval před zlou chůvou (Zuzana Maurery jako dokonalá fúrie).

Každá, i ta nejmenší postava by zasloužila komentář: každá v sobě nese svůj příběh. Zátrak jsou ovšem představitel dětských rolí: Kristýna Kučerová a Andrej Antonín Holoubek. Suverénní po všech stránkách. Nikterak neexhibují, zároveň neztrácejí odzbrojující dětskou bezprostřednost. Vlastně parádní komická dvojka – aniž by se snažili být komičti. Stačí, když Michael s nevinnou opravdovostí řekne nějakou tu dospěláckou větu. Nebo když Jane vzdorně napodobí důležité zpě-

vavou intonaci, s jakou své věty šteká zlá chůva. Naprosto profesionální výkony, propracované a dohrané do detailu – kdybych neviděla, nevěřila bych.

Brněnská premiéra *Mary Poppins* nabídla večer plný energie, který zvedl publikum ze sedadel. Povzbuzující. Nakažlivý svým optimismem. Je krásné alespoň na chvíli uvěřit *Mary Poppins*, nebo alespoň zadoufat, že stačí jen chtít a rázem je vše možné!

Lenka Šaldová, *Divadelní noviny*, 14.12.2010

## MARY POPPINS

**Městskému divadlu v Brně se podařil další husarský kousek. Teprve jako šesté divadlo na světě uvedlo muzikál *Mary Poppins*, který vznikl podle knihy anglické spisovatelky Pamelý Traversové a pětioscarového filmu Walta Disneyho.**

Pokud neznáte knižní předlohu ani americký film, dovolte malé vysvětlení. *Mary Poppins* není jen oblíbená značka agentur na hlídání dětí, ale především jméno hlavní hrdinky příběhu, který se odehrává v Londýně na konci 19. století v domě manželů Banksových. Mary je originální vychovatelka, která se zjevuje na přání malých dětí, na něž přinší rodiče nemají čas. Vedle toho, že umí čarovat a přátelí se s veselým kominíkem Bertem, vnese do domu hravost, svobodu a fantazii, až nakonec doslova promění i samotné rodiče.

Právě na toto téma vsadil režisér brněnské inscenace Petr Gazdík, podle jehož slovy jde především o příběh „sociální terapie dysfunkční rodiny“. *Mary Poppins* působí na Banksovy pozvolna a rafinovaně, ale také pálně a účelně. Když v závěrečné efektní scéně doslova vzlétne nad hlavy diváků a loučí se s obyvateli domu v Třešňové ulici, loučí se také s novou rodinou, která znovu našla smysl své existence.

Jakkoli Gazdíkův inscenační tým deklaroval, že mu jde hlavně o příběh, nikoliv o zábavnou show, efektní scény tu pochopitelně nemohou chybět, už vzhledem k tomu, že regule britské produkce jsou tradičně velmi přísné. Takže hlavní hrdinové skutečně létají nad jevištěm i hledištěm, procházejí se po střeších, ale kouzlí se i přímo mezi divadelními dekoracemi a scéna Petra Hlouška využívá originálního designu londýnské inscenace. To vše je úchvatné a oslnivé, leč zásadní přínos k úspěchu inscenace vidím ještě v něčem jiném: totiž v plném nasazení všech aktérů na jevišti. Jistě, některé repliky dětských herců možná nebudou při všech reprízách bezchybné, leč po stránce pěvecké i taneční jsme svědky brilantní podívané.

V titulní roli alternují Alena Antalová, Radka Coufalová a Johana Gazdíková. Viděl jsem představení s Johanou Gazdíkovou, která figuruje asertivní čarovné chůvy postavila na zajímavém protikladu výchovné důslednosti a přátelské laskavosti. Jejeho kamaráda Berta představuje Denny Ratajský v alternaci s Dušanem Vítáčkem. Jde o divadelně vděčnou figuru veselého průvodce, jenž si rychle získá naše sympatie. Denny Rataj-

ský hraje Berta s velkým zaujetím, navíc je to v podání tohoto nositele prestižních ocenění ve stepu figura vybavená taneční energií i ladným pohybem. Ratajský se na inscenaci podílel také jako choreograf stepových variací, jichž mimochodem není zrovna málo. Diváci znali londýnské inscenace pak musí ocenit zvláště choreografii efektního čísla *Superkalifradžilistikexpjalidózní*, v němž hrdinka se sborem dovádí hrátky s nejděším slovem na světě k pohybové i pěvecké virtuozitě.

Brněnská *Mary Poppins* zkrátka splnila svůj úkol. Vtrhla na jeviště s razancí světového muzikálu, v němž nic není ponecháno náhodě. Pokladny hlásí vyprodáno a diváci při potlesku stojí.

David Kroča, Český rozhlas 3 – Vltava

## BRNĚNSKÁ VERZE MARY POPPINS: TĚMĚR IDEÁLNÍ

Hledá se chůva, co se k dětem mile chová, úmí různé hry hrát, nesmí být nervózní a na tváři bradavici mít. Tento inzerát chtěli podat Jane a Michael Banksovi, kteří z domu v Trešňové ulici vyhnali již několik ztrápených opatrovníků. Jejich text však otec hodil do krbu. A vtom se objevila Mary Poppins. Kouzelná chůva, která se rozhodla změní rodině Banksových život.

Tato scéna rozehrává muzikál *Mary Poppins* vycházející z knih britské spisovatelky Pamelý Lyndon Traversové a filmu Walta Disneyho, který v roce 1964 získal pět Oscarů. Na divadelní jeviště londýnského Prince Edward Theatre příběh v roce 2004 poprvé přenesl Cameron Mackintosh. Nyní *Mary Poppins* nastudovalo také Městské divadlo Brno a je tak šestou scénou na světě, jenž tento muzikál nabízí divákům.

Spolu s úspěšnou inscenací však všichni, jimž britský producent Mackintosh práva na uvedení propůjčil (Městské divadlo Brno o muzikál usilovalo tři roky), museli splnit mnoho přísných kritérií – drobné odchylky v kostýmech či scéně ano, zásahy do předlohy ne. To bylo směrodatné i pro herce a šéfa Hudební scény MdB Petra Gazdíka, pro něhož je *Mary Poppins* druhou samostatnou režii. Petr Gazdik ctil londýnské či broadwayské nastudování: stejné je libreto i hudba, mírně se liší scéna, kostýmy a choreografie.

### Mary pokaždé jinak

O hlavní roli chůvy, která má svoji kouzelnou moc „vzayařovat“ a ne hrát, se dělí Radka Coufalová, Alena Antalová a Johana Gazdíková. Všechny Mary Poppins ztvárňují věrohodně a po svém: Radka Coufalová je nejvíce milou, důvěrnou i starostlivou přítelkyní dětí, Alena Antalová exceluje v pěveckých výstupech a Johana Gazdíková oplývá rázností.

Skvělý výkon odvádí Martin Havelka, jenž z povahy úředníka Bankse těží maximum. Ze zasmušilého bankéře a uzavřeného otce dvou dětí se postupně noří do nálad radosti, pomatenosti i zoufalosti, aby se nakonec stal milujícím a empatickým mužem. Skvěle jej doplňuje Jana Musilová ztvárňující jeho ženu Winifred. V jedné z vedlejších postav září Zuzana Maurery představující

starou a zlostně burácející slečnu Andrewsovou, jejíž monstróznost umocňují objemné černé šaty. Maurery si zkušeně pohrává s vysokými tónami, své výstupy korunuje písní *Zlučový líkéř (Brimstone and Treacle)*, v níž se pěvecky utkává s Mary Poppins.

Snad největší nároky na herce klade role komínka Berta. Toho ztvárňují Dušan Vitázek nebo Denny Ratajský. Postava vyžaduje propojení herectví, zpěvu, stepu i fyzicky náročných čísel. Dušan Vitázek vkládá do Bertova charakteru správnou míru rošťáctví i entuziasmu. Přesvědčivý je i v pěvecké poloze a je úplně jedno, zda se přitom prochází po jevišti, jeho stěnách či po stropě. Téměř deseti minutové číslo *Na to mám (Step in Time)*, z něhož Vitázek vychází jako ostřílený solitér, je choreograficky nejnáročnější částí inscenace – propojuje vícero tanečních stylů se stepem. Ten soubor Městského divadla trénoval od března minulého roku. Účinkující z company dokazují, že na sobě tvrdě pracovali, stepují a zpívají současně. Své největší a nejzdařilejší kouzlo si chůva Mary Poppins nechává až na závěr inscenace, kdy uchvacuje malé i dospělé diváky.

### Kostýmy s nápadem

Hudba inscenace vychází z původních písní bratřů Shermanových, jež provázely Disneyho film. Novější skladby George Stílese a Anthonyho Drewa navazují na filmové melodie i humor, což v úvodní části dokládá například píseň *Ideální chůva (Practically Perfect)*. Hudebního nastudování se v Brně zhostil Dan Kalousek. Orchester Městského divadla divákům postupně zahraje více než dvacet písní, z nichž nejpodmanivější je *Čim Čimini (Chim Chim Cher-ee)*. Tato skladba, jenž filmu vybojovala jednoho z Oscarů, v inscenaci zazní několikrát a v různých úpravách.

Uhrančivá je píseň *Zlobí, zlobí (Temper, Temper)*, ve které děti po odchodu chůvy z pokoje dostávají výchovnou lekci od rozzlobených hraček. Na tuto melodii evokující tajemně-pohádkové kouzly skladatele Dannyho Elfmana existuje i obměněná a méně strašidelná verze *Playing The Game* (pro ni se rozhodlo například holandské divadlo), při níž chůva zůstává spolu s dětmi. Brněnské pojetí *Zlobí, zlobí* je specifické nápaditým zpracováním kostýmů hraček. Ty oživlým figurkám přidávají na výšce i objemu – větší hračka, intenzivnější pocit strachu. Kostýmy ostatních postav v inscenaci odkazují k tradici anglické módy a z většiny kopírují britskou či americkou produkci. Přesto mají návrhy Audrey Kučerové nové nápady, barevnost do příběhu vnáší ve fantazijních obrazech.


O něco málo realističtější polohu, než jaké mělo britské nastudování, vtiskl muzikálu scénograf Petr Hloušek, pro něhož je *Mary Poppins* první celoinscenací prací. Z interiéru útulného domu rodiny Banksových Hloušek diváky přenáší na vrcholky střech začouzeného Londýna, do temného prostředí banky či parku a zajímavě kombinuje využití kulis s projekcemi.



Komedie  
Jaroslava Žáka a Hany Burešové

# ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA

režie: Hana Burešová



Uvádíme 10., 11., 25. a 26. února  
na Činoherní scéně

*Viktor Skála,  
Hana Holíšová,  
Lenka Janíková,  
Igor Ondříček,  
Petr Štěpán,  
Ivana Skálová,  
Alan Novotný,  
Ivana Vaňková,  
Ladislav Kolář*



Rodinný muzikál *Mary Poppins* je nejdražším a technicky nejnáročnějším kouskem v historii Městského divadla, který paradoxně více než na kouzlech staví na příběhu. Příběhu o tom, že hlavně odhodlání a víra dělají věci takovými, jakými je lidé chtějí mít. Toto odhodlání provázelo i tým inscenátorů, jimž patří poklona za to, že se jim do českého (brněnského!) divadla podařilo přilákat nejnámější létající chůvu na světě.

Markéta Stulířová,  
Brněnský deník, 1. 12. 2010

## NA LIDICKÉ SI POŘÁDNĚ ZAŘÁDILI ŠTUDÁCI S KANTORY

V poslední době se stalo vítanou tradicí, že Městské divadlo Brno zahajuje novou sezonu úspěšnými, následně oceňovanými inscenacemi renomované pražské režisérky Hany Burešové (*Známění kříže*, *Smrt Pavla I.*, *Tři mušketýři*, *Síla zvyku* aj.), a to v dramaturgické součinnosti jejího manžela Štěpána Otčenáška. V pořadí sedmým takovým titulem je jejich letošní úprava prvorepublikové komedie *Škola základ života* od Jaroslava Žáka. Tento humorista a satirik pěstující zejména prózu a v totalitním pounorovém období proskřibovaný, proslul především díky dvěma stále velmi oblíbeným a bezmála zlidovělým těsně předválečným filmům Martina Friče. Jakožto profesor latiny a francouzštiny detailně znal a s ironizujícím nadhledem zachycoval tehdejší mnohdy konzervativně autoritářské středoškolské prostředí. Z publicistických humorek tak mj. vznikla opakovaně vydávaná knížka *Študáci a kantori* (1937), ilustrovaná autorovým literárním spolupracovníkem Vlastimilem Radou. Na výzvu avantgardisty E. F. Buriana pak Žák pohotově vytvořil její divadelní verzi *Škola základ života*, která měla v „D“ premiéru roku 1937 a přes napadání komunistickou kritikou a následně polemiky pomohla Burianovi díky 170 reprízám zažehnat finanční potíže. Na Silvestra téhož roku ji v pojetí herce Františka Šlégra uvedlo brněnské Zemské divadlo, načež po stížnostech úzkoprsých pedagogů dokonce následoval policejní zákaz jejich návštěv pro mládež. Hana Burešová se v posledních dvou dekádách věnuje této látce již počtvrté. Její adaptace vychází ze stejnojmenné hry, kterou obohacuje o některé partie z předcházející knihy, obou o něco pozdějších snímků i z vlastních zážitků. Se svým týmem (výtvarník vertikálně členěné scény David Marek, tvůrčyně invenčních kostýmů Samiha Malehová, hudebníci Zoltán Liška a Karel Cón, choreografka Jana Hanušová a další) si byla plně vědoma, že původní předloha není klasicky koncipovaným dramatem, nýbrž volným sledem epizod z prostředí sexty školního roku 1937-1938. Bez jakýchkoli samoočelných aktualizací a při zachování archaizujícího slangu nabídla v celku i v detailech (oděvy, účesy, gesta atp., probíraná nebo citovaná učební látka, dnešním teenagerům už mistry vzdálená) tehdejší realie respektující nemuzeální retro, kdy i při postpubertálních alotrích a učitelské kapricióznosti panoval

mezi oběma tábory přece jen jakýsi starosvětský slušný modus vivendi, a to pod Damoklovým mečem blížící se válečné apokalypsy. Režisérce se podařilo v plynulé návaznosti a zatím bez extemporejících excesů sestavit 28 výjevů s prologem a epilogem do vtipně vzpomínkové mozaiky dvojdílného večera. Většina „kamínků“ působí i v případě notoricky známých pasáží vynalézavě, neotřele a osobitě (kolektivní pohybové memorování Caesarových *Zápisů*, rozvichřená rumba *Nevěrná Rosita*, Boukalova etuda barvitěho popisu bitvy aj.). Interiérové sekvence ze třídy nebo sborovny plynule přecházejí do dalších prostředí. Dobovou atmosféru výstižně evokuje patnáct promyšleně vybraných a včleněných sládrových nebo tanečních písní, jež s mikroporty zpívají všichni sextáni a které naživo hraje pánská kapela odbojného primuse Benetky a coby překvapivý děkovačkový bonus šikovně zvládá také profesorský sbor. Režisérka „neřeší“ věkový rozdíl postav studentů a jejich interpretů, sázejíc raději na diferencované základní charakterové vymezení jich i karikovaných pedagogů. V početném osmnáctičlenném obsazení tohoto „českého Amarcordu“ vládne vyrovnanost a ukázněná nesólistická souhra, takže si tentokrát dovolíme jmenovitou pochvalu jednotlivých kreací výjimečně připomenout.

Hudební veselohra J. Žáka a H. Burešové pocho-pitelně nerozkřívá závazné existenciální otázky a také současné školní prostředí s využíváním internetu nebo mobilové šikany přirozeně má dosti odlišnou podobu. Jevištně kvalitní *Škola základ života* (provází ji obsažná a zasvěcená programová brožura Jiřího Závise) nicméně zůstává příjemným nostalgickým zastavením v koloběhu každodenních starostí a dá se tedy očekávat, že ji budou spontánní smíchové reakce a zasloužený aplaus pobaveného hlediště provázet ještě dlouho.

Vít Závodský, Kam – příloha, prosinec 2010

## MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO VYDALO VÁNOČNÍ HRU BETLÉM NA CD

Po úspěšném uvedení divadelní inscenace *Betlém* (v režii Z. Srby) nyní vyšlo stejnojmenné hudební CD, které volně navazuje právě na toto představení. Divadelní verze dává formou koláže nahlédnout na betlémský příběh z mnoha úhlů. Řadí jej do širšího biblického kontextu a zároveň ho pozoruje současnými očima. Tak se přirozeně mohou vedle sebe objevovat málo známé, neotřelé, ale o to krásnější a zemitější vánoční koledy z Valašska, původní folkové písně Címbal Classicu i názvuky klezmerské hudby, která v netradič-ním obsazení přináší prvky blízkovýchodní, židovské a orientální melodiky. V širokých historizujících souvislostech mají své místo i písně velikonoční s věčným a trvalým poselstvím o životě a smrti. Autor hudby a upravovatel lidových písní Dalibor Štrunc připravil společně se svým souborem Címbal Classic bezmála hodinu původní vánoční hudby, která vychází převážně z moravských vánočních tradic. Divadelní verze ale dává nahlédnout na betlémský příběh z mnoha úhlů, řadí jej

do širšího biblického kontextu a nechává na něj nahlížet i současným pohledem. A tak se přirozeně vedle sebe objeví málo známé, neotřelé, ale o to krásnější a zemitější vánoční koledy z Valašska, původní folkové písně Cimbál Classiku a také klezmerská muzika, která v netradičním obsazení přináší prvky blízkovýchodní, židovské a orientální melodiky.

Vedle výše zmíněných, posluchačsky možná méně známých melodií, se na CD objevují i tradiční koledy jako *Narodil se Kristus* či Kainarova humorná hříčka *Vracaja sa dom*. Instrumentálně a aranžérsky se jedná o velmi rozsáhlý projekt, na kterém se vedle Cimbál Classiku podílela celá řada dalších špičkových hudebníků a zpěváků. V sólových pěveckých partech se vedle Kateřiny a Dalibora Štruncových střídají přední herečké osobnosti Městského divadla v Brně: Mária Lalková (Marie), Petr Štěpán (anděl), Stano Slovák, Milan Němec, Alan Novotný (pastýři), Ladislav Kolář (Josef) aj. Dětský pěvecký sbor Primavera, ženský sbor Polajka z Rožnova a mužský sbor Ars Brunensis podtrhují a zesilují barevnou rozmanitost a bohatost celého alba.

*Betlém* vychází i jako LP dvojalbum, na čtvrté straně s bonusovým výběrem písní Cimbál Classiku. CD *Betlém* vydává vydavatelství Cimbál Classic ve spolupráci s Městským divadlem v Brně. Slavnostní křest se odehrál v rámci představení na Cínoherní scéně ve středu 1. prosince.

Vítězslav Sladký,  
[www.musical-opereta.cz](http://www.musical-opereta.cz), 29. 11. 2010

## SVĚT MŮŽE BÝT MÍSTO PLNÉ ZÁZRAKŮ

O dávné love story, následníci trůnu v plenkách, zapomenutých snech a létající chůvě

„*Děti mám teď v popisu práce*“, směje se Alena Antalová, které ke třem vlastním přibýly dvě divadelní v novém muzikálu *Mary Poppins*. Po fotografování spolu se dím v příjemné restauraci Boulevard přímo v budově Městského divadla Brno a čekáme, až se objeví i režisér inscenace Petr Gazdík.

**Jste na mateřské dovolené. Tato role Vás ale tak oslovila, že jste svého temperamentního potomka nechala doma?**

Věřte mi, že bych to neudělala, kdybych neměla tak skvělé zázemí v manželovi, jeho sestře Marušce a obou babičkách. Holky už jsou „velké“, uvozovky jsou jen malá nadsázka, hodně a rády Janička vychovávají, až ho musím někdy bránit. Obě chodí do školky, jsou spolu v jedné třídě a co se naučí, ochotně předávají doma. Janík je nadšený posluchač i divák. A taky mě zlákalo, že inscenaci režíruje Petr Gazdík, znám ho různě, ale takhle ještě ne. (směje se)

**Na „různě“ se pamatujete. Když jsem s vámi oběma dělala snad ještě před patnácti lety rozhovor, tak jste spolu chodili.**

Já se taky pamatuju. Zajímali jsme vás, i když nás skoro nikdo neznal. Ovšem teď si možná čtenáři řeknou: Aha, takhle se to dělá, má roli, protože s ním chodila! Jenže mezitím fakt uplynulo hodně času. Ale jsme pořád výborní kamarádi, Petrovy děti jsou i naše a on zase bez problémů přijal do rodiny moje holky i kluky, tedy manžela Pepu a Janičku. Máme stejný názor na divadlo i sám příběh *Mary Poppins*, citlivý, užasný.

### Aktuální.

Určitě. Téma, že rodiče nemají na děti čas, rozhodně neztratilo platnost. Moc bych si přála, kdyby se v hledišti sešli diváci, kteří by vůbec nechápali, o čem to hraje, že přece žádnou chůvu *Mary Poppins* nepotřebují. Ale já naopak znám pár rodičů, které ráda na tohle představení pošlu. Problém není v tom, že by své potomky neměli rádi, jen si priority nastavili příliš podle svého. V dobrém úmyslu, aby jim připravili správný start do života, upřednostňují rád, kázeň... Jenže trochu zapoměli snít, hrát si, třeba chvilku s dětmi bláznivě pouštět draka... Muzikálový tatínek George Banks chtěl být kdysi hvězdář, ale racionální guvernanta paní Andrewsová mu ty sny vyhnala z hlavy. Naproti tomu *Mary* je přesvědčená, že svět může být místo plné zázraků, že: „*stačí chtít a rázem vše je možné!*“

**A jak to funguje u Vás doma?**

Jednou jsem *Mary Poppins*, ale příště zase paní Andrewsová! (směje se) To víte, tři děti dají zabrat, nervy občas pochodují. Ale jinak každý den prožitý s nimi zážrak opravdu je.

**Půjdou se holčičky na Vás podívat?**

Určitě, už se těším, až jejich hlavičky uvidím v hledišti. Znají písničky, Alenka se mnou byla i na zkoušce, Petr má pro tohle jako režisér pochopení, sám je herečké dítě a má dva malé kluky. Navíc Alenka seděla tiše jako myška.

John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse: **CHICAGO**  
Bourbon Kid, Stano Slovák, Jan Sotkovský: **MESIČNÍ KÁMEN**  
Howard Ashman, Alan Menken: **ITALY KRAMEK HRUZ**

Nejvýraznější tvůrčí počín

(dramaturge, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, vlásenky, plakát, program atp.)

Nejpopulárnější inscenace sezony (zaškrtněte)

Jaroslav Žák, Hana Burešová: **ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA**  
Aleš Brežina, Šimon Caban: **MUCHOVIA EPOPEJ**

Sotkoles: **ODIPUS KRÁL**

P. L. Traversová, Richard Sherman, Robert Sherman,  
Julian Fellowes, George Stiles, Anthony Drewe: **MARY POPPINS**

Stefan Vogel: **DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE**

J. Styne, P. Stone, B. Merrill: **SUGAR! (Někdo to rád horké)**

Umberto Eco: **JIMÉNO RŮŽE**

**KŘÍDLA 2010/2011**

Nejpopulárnější herec sezony

Nejpopulárnější herečka sezony



**Hrála s Vámi taky v Pojišťovně štěstí. Neuvažujete, že si ji vezmete i na jeviště?**

Ale ona už tam byla! Dokonce jako Alžběta Anglická, protože v Shakespearově *Jindřichovi VIII.* se narodí následnice trůnu. Když v divadle tenkrát sháněli miminko, domluvili jsme se. Alence bylo pouhých dvacet dnů a byla perfektní! Diváci si nejdřív mysleli, že je to panenka, jenže když přes ni Jindřich přehodil královskou kožešinu, mrskala rukama i nohama, takže v hledišti to zašumělo, že je to živé dítě. Zkrátka reagovala jako profesionálka!

*Do kavárny přichází režisér a herec Petr Gazdík (35), šestou sezonu také šéf muzikálového souboru. Alena musí do šatny, aby se pro diváky proměnila ve slavnou dohazovačku Dolly Leviovou.*

**S Alenou jsme zavzpomínaly na naše první setkání i Vaši bývalou love story. Co Vy na to?**

Jakou bývalou? My jsme se vlastně nikdy nerozešli! (směje se) Jen máme každý své životní partnery, své děti, naše vztahy se prostě proměnily, ale neskončily. Teď je naše společná láska *Mary Poppins*.

**V alternaci hraje Mary Vaše sestra Johana, v divadle máte maminku Janu i přítelkyni Ivanu Vaňkovou, která se zase s Alenou střídá v roli Dolly. Takový dámský gambit...**

Někdy se stane, že se v divadle scházejí rodinné klany. Nám s Johankou se poštětilo, že i když maminka byla pracově hodně vytížená, vždycky si na nás našla čas, takže jsme na herectví nezanevřeli. Tuhle jsem měl pozvánku na jednu premiéru a kluci začali brečet, ať zůstanu doma. Najednou se mi vybavila vzpomínka, jak jsem taky jednou takhle plakal, když už máma byla ve večerních šátech, načesaná a nalíčená. Beze slova tenkrát tu róbu svlékla, vyměnila za domácí šaty a zůstala se mnou.

**A Vy?**

Udělal jsem samozřejmě totéž!

**Co zásadního se změnilo, když jste se stal šéfem?**

Mám víc práce. Ale pořád se považuju především za herce. Ještě před pár lety mě ani nenapadlo, že bych mohl taky režirovat, přišlo to nějak samo. Loni jsem režiroval muzikál *Singalla* od Daniela Fikejze a Rina Breziny, měli už starší námět, který jsme pak autorsky dotvořili a naše divadlo ho uvádí pod názvem *Balada o lásce*. Letos mi pan ředitel Standa Moša svěřil *Mary Poppins*.

**Hodně výpravný a náročný kus, plný triků...**

Žádných triků, opravdových kouzel! (smích) Není to pohádka, ale ta paní se prostě v rodině Banksových najednou zjeví, protože ví, že jí potřebují. Její autorita je samozřejmě a neodolatelná. Přichází jako někdo, kdo má za úkol dospělým ukázat jiný pohled na svět – dětský, imaginativnější. Aby se spolu uměli bavit, radovat, všechno ostatní jsou přece jen prostředky k životu, ne jeho náplň.

**Co to obnáší, získat práva na tak atraktivní titul – kromě stovek e-mailů?**

Je to také o důvěře, o osobním kontaktu. S producentem Cameronem Macintoshem jsme nejprve jednali o muzikálu *Čarodějky z Eastwicku*. Potřeboval tenkrát prubířský kámen a tím se stal muzikál *Oliver!*. Je to muzikál, v němž hraje hodně dětí, jde o adaptaci slavného Dickensova románu *Oliver Twist*. Představení bylo mimořádně úspěšné a my jsme tak „dostali“ *Čarodějky*, které jsou vůbec nejspěšnějším titulem naší Hudební scény – oba muzikály ve Standově režii. Pak přišli na řadu *Bídníci* a když jsme v Londýně v roce 2006 viděli *Mary Poppins*, bylo rozhodnuto – musí být i u nás. Panu Mackintoshovi se dlouho nedařilo získat souhlas autorky, muzikál je na jevištích pouhé čtyři roky. My jsme teprve šesté divadlo na světě, které ho smí uvést.

**Jste náležitě pyšní?**

Máme radost!

**Za *Bídníky*, tedy za roli Jeana Valjeana, jste letos dostal Cenu Thálie. Věříte na herecké štěstí a smůlu?**

Věřím a v mém případě asi o štěstí jde. Hraji Becketa ve stejnojmenné Anouilhově hře, což je nádherná činoherní role, Jeana Valjeana, v *Čarodějkách* Darryla van Horna...

**Prožil jste si křest hereckých dětí?**

Jistě. Stál jsem na tomto jevišti už ve čtyřech letech. A kromě „školní pauzy“ jsem z něj neodešel. Jsem věrný.

**Svíráš vás teď před premiérou tréma?**

Nemívám tréma, jen prosím pánaboha, aby to dobře dopadlo. Ale hlavně se těším.  
*Jana Bednářová, Květy, 27. 10. 2010*





Už počtvrté zorganizoval herec Robert Jícha koncert pro Nadační fond dětské onkologie Krtek. Výtěžek z koncertu byl věnován na podporu komplexní péče o onkologicky nemocné děti absolvující léčbu na Klinice dětské onkologie Fakultní nemocnice v Brně a ve prospěch onkologicky nemocných kojenců, dětí a dospívající mládeže. Letos Robert Jícha pozval paní Lucii Bílou za doprovodu pianisty Petra Maláška. Před jejím vystoupením zazpívali Robert Jícha, Jana Musilová, Petra Jungmanová a Lukáš Vlček s pianistkou Šárkou Královou a perkusistou Pavlem Plchem.





**ŽSD**

**ALSTOM**

salve  finance  
BUDOUCNOST JE NYNÍ

**AutoDrink**

BUSINESS CENTRE  
VÍDEŇSKÁ

**NEPŘEHLÉDNĚTE!**



Nenechte si ujít  
poslední představení původního projektu  
Šimona Cabana a Aleše Březiny  
**MUCHOVA EPOPEJ.**

Působivé jevištní obrazy ve strhujícím příběhu o muži,  
který se nechal unášet osudem a za svého života  
se nedočkal spravedlivého uznání.

25. 2. v 19.30 a 26. února v 18.00 hodin na Hudební scéně.

Mediální partneři divadla

**TEPLOTECHNA  
PKI BRNO** SPOL. S R.O.

RÁDIO  
**Petrov**  
103,4 FM

**MĚSTSKÉ  
DIVADLO  
BRNO**

Ředitel:  
Stanislav Moša  
Lidická 16, 602 00 Brno  
Tel.: +420 533 316 301  
Tel./Fax: +420 533 316 410  
www.mdb.cz

**DOKORÁN**

Šéfredaktor:  
Jef Kratochvíl  
Tisková mluvčí:  
Lucie Broučková  
Lidická 16, 602 00 Brno  
Periodikum registrováno  
pod číslem MK ČR E 12150  
159. číslo  
Vydalo MdB za finanční podpory  
Ministerstva kultury ČR  
Uzávěrka: 20. 1. 2011  
Náklad 7 000 ks  
Titulní strana:  
Plastika pro vítěze ankety popularity  
Křídla, autor Jaroslav Homola

**CONYA** CZ

**PS BRNO**

**SNIP & CO**  
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

**PSK Group**  
Dynamická stavební společnost

**deník**

  
**Kooperativa**  
VIENNA INSURANCE GROUP

**Rmg**  
plakátovací plochy

Kostým Fauna pro inscenaci *Oidipus král* – Andrea Kučerová, foto: Jef Kratochvíl



**Simona  
Šeligová**

**OIDIPUS KRÁL**